τεύχος
#02

10 Ιουνίου 2012

BABUSHKA

τι ακριβώς ζητάμε απο την Ευρώπη;

το οφσάιντ του... πινοσέτ

αφιέρωμα: η μάυρη λίστα του Χόλιγουντ

φοβού τον μικροαστό!

Συνέντευξη Λ. Βατικιώτης: "έξοδος απο Ευρώ, η μόνη διέξοδος"

ΔΡΑΧΜΗ

'Η ΜΝΗΜΟΝΙΑ

" εμπρός λαέ , έξω απ' την ΕΕ"

BABUSHKA

BABUSHKA.GR

''Το μέλλον μας είναι η δραχμή όσο και αν την ξορκίζουμε''
Κώστας Λαπαβίτσας , καθηγητής Οικονομικού Πανεπιστημίου του Λονδίνου

Δραχμή ή Χάος…

''Επιστροφή στη δραχμή σημαίνει μείωση των εσόδων και αύξηση των χρεών''
Αντώνης Σαμαράς, πρόεδρος ΝΔ

''Καταστροφική η επιστροφή στη δραχμή ,είναι μία ιδέα που δεν μπορεί να λειτουργήσει . Η αποχώρηση από την ευρωπαϊκή οικονομική και νομισματική ένωση είναι μία συζήτηση χωρίς λογική''
Κώστας Σημίτης ,πρώην πρωθυπουργός

''Η επιστροφή στη δραχμή είναι μια ζοφερή κατάσταση που κανείς δεν θέλει να ζήσει και πιστεύω ότι ο λαός θα κάνει επιλογές που θα αποτρέψουν να βρεθούμε σε τέτοια κατάσταση''
Ευάγγελος Βενιζέλος , πρόεδρος ΠΑΣΟΚ

''Η επιστροφή στη δραχμή θα ήταν καταστροφική για την ελληνική οικονομία και την κοινωνία ''
Γιώργος Παπανδρέου , πρώην πρωθυπουργός

''Με αληθινή κόλαση θα ισοδυναμούσε μια επιστροφή της χώρας στη δραχμή.
Σοβαρές ελλείψεις σε βασικά είδη, τα σχολεία, τα νοσοκομεία και γενικά τις δημόσιες υπηρεσίες, έλλειψη καυσίμων, ο στρατός και η αστυνομία δεν θα μπορούν να κινούν τα οχήματα τους ,εικόνες που «οδηγούν» στη δεκαετία του '50. Κι όλα αυτά, με ένα νέο νόμισμα που θα υποτιμηθεί 60% - 70%.''
Γιώργος Προβόπουλος ,διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος

''Επιστροφή στη δραχμή, σημαίνει ότι θα χάσουμε την ελευθερία μας , ότι θα κυκλοφορούν συμμορίες με καλάσνικοφ και θα καταλύσουν τη δημοκρατία, τους θεσμούς, τη δικαιοσύνη, την αστυνομία και θα κυριαρχεί ο ένας πάνω στον άλλον ανάλογα με το πόσο μεγάλη είναι η συμμορία του και πόσα καλάσνικοφ έχει. Δηλαδή θα πάμε πια σε εμφύλιο πόλεμο!''
Μιχάλης Χρυσοχοίδης, στέλεχος ΠΑΣΟΚ

«Το πακέτο για την Ελλάδα είναι μη βιώσιμο. Η καλύτερη λύση είναι η επιστροφή στην δραχμή , Μόνο έτσι θα ανακτηθούν οι θέσεις εργασίας»
Νουριέλ Ρουμπινί ,Γάλλος οικονομολόγος

''Η Ελλάδα προσέφυγε στην «χημειοθεραπεία» του μηχανισμού ΔΝΤ – ΕΕ. Η παύση πληρωμών του δημόσιου χρέους, η έξοδος από το ευρώ και η ανατροπή του ταπεινωτικού μνημονίου, αποτελούν όρο επιβίωσης για τους εργαζόμενους''
Λεωνίδας Βατικιώτης διδάκτορας Πάντειου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών

''Η Ελλάδα είτε θα επιλέξει να αποχωρήσει οικειοθελώς από την Ευρωζώνη, είτε θα εκδιωχθεί βιαίως, δεν υπάρχει άλλος δρόμος για τη χώρα , πέραν εκείνον της δραχμής''
Πολ Κρούγκμαν , νομπελίστας Αμερικανός οικονομολόγος

''Τυπικά το ευρώ είναι κοινό νόμισμα αφού είναι αποδεκτό από 17 κράτη .
Το ότι η Μέρκελ και οι λοιποί πολιτικοί παράγοντες χωρών του «πλούσιου» βορρά απειλούν την Ελλάδα με αποπομπή από το ευρώ, είναι έμμεση ομολογία ότι το «κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα» στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένα νόμισμα στα χέρια των πλουσίων του βορρά που ελέγχουν τη στρόφιγγα της χρηματοδότησης κατά το δοκούν''
Μωυσής Λίτσης , δημοσιογράφος

THE GREEK EVOLUTION

Τα θύματα του αποκλεισμού...

Το καινούργιο παγκόσμιο φαινόμενο, δεν είναι τόσο τα θύματα της νέας εκμετάλλευσης , αλλά τα θύματα από τον αποκλεισμό . Σήμερα όλο και λιγότεροι άνθρωποι χρειάζονται για την δημιουργία του πλούτου.
Βρισκόμαστε λοιπόν μπροστά στο πιο ακραίο φαινόμενο αποκλεισμού σχεδόν του 1/3 του πληθυσμού ! Αυτό που ακουγόταν σαν απειλή 20 χρόνια νωρίτερα , σήμερα γίνεται πραγματικότητα.
Αν δεν θέλουμε να χωρίσουμε την κοινωνία στα δύο , δηλαδή σε ενταγμένους και αποκλεισμένους , τότε πρέπει να απορρίψουμε στο σύνολο της την σημερινή πολιτική των ισχυρών κρατών και των παγκόσμιων υπερεθνικών οργανισμών που αυτά ελέγχουν.
Ένα αντίστοιχο είδος διαχωρισμού παγκόσμια κατασκευάζεται μεταξύ αυτών που υποστηρίζουν μια παγκόσμια οικονομική τάξη και αυτών που την απορρίπτουν και καταγγέλλονται ως υποστηρικτές μιας παγκόσμιας ''αταξίας.
Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και οι αγορές πιέζουν ώστε να αποκλεισθούν όσο το δυνατό περισσότεροι από ένα είδος ευημερίας που ακριβώς δικές τους δυνάμεις απολαμβάνουν.
Στα θύματα του αποκλεισμού πρέπει να συμπεριλάβουμε , μεγάλες ομάδες μεταναστών , που άφησαν τις πατρίδες τους και τις οικογένειες τους γιατί έμειναν χωρίς δουλειές , χωρίς επιλογές , χωρίς ελπίδα.
Παρότι ο καπιταλισμός και η ελεύθερη αγορά βλέπει και θέτει τον άνθρωπο ως εμπόρευμα , τον εμποδίζει να κινείται ελεύθερα , τον θέτει σε μόνιμο εκβιασμό , χωρίς αντιστάσεις , ένα άψυχο πράγμα ,ένα αναλώσιμο πάμφθηνο προϊόν, άμεσα αντικαταστάσιμο και φοβισμένο, τον θέτει για όλα αυτά ''λαθρομετανάστη'' και παράνομο για να τον εκμεταλλεύεται ολοκληρωτικά.
Η εισβολή σήμερα του ιδιωτικού , χρηματοπιστωτικού και τραπεζικού τομέα επεκτείνει τους αποκλεισμούς ανθρώπων από την πρόσβαση τους στην υγεία και την παιδεία και προσπαθεί να ιδιοποιηθεί και να μετατρέψει σε εμπόρευμα τις ιδέες, τους σπόρους , το νερό , τα ανθρώπινα βλαστοκύτταρα.
Σήμερα ζούμε την εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού που αποτελεί μονόδρομο η ολοκληρωτική αντικαπιταλιστική απάντηση.

Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

Η δραχμή στο παλαιοπωλείο

Κάνοντας ρεπορτάζ για την babushka.gr μπήκα σε ένα παλαιοπωλείο. Έτσι άρχιζα να χαζεύω πράγματα και να τα επεξεργάζομαι.
Κόσμος δεν υπήρχε εκείνη την ώρα μέσα στο μαγαζί ,έτσι έψαξα τα πάντα με την ησυχία μα. Εκεί πάνω στο ψάξιμο, είδα ένα πολύ περίεργο πλάσμα, το πλησίασα και το είδα να καθαρίζει κάτι μικροαντικείμενα… «γεια σου» μου λέει πριν προλάβω να μιλήσω.
Spatournos: Τι είσαι εσύ καλέ του λέω;
ΑΥΤΟ: Εγώ είμαι η δραχμή .
ΔΡΑΧΜΗ: Εσύ ποιος είσαι;
Spatournos: Το πρώτο ζώο του θεού!
ΔΡΑΧΜΗ: Και τι κάνει το πρώτο ζώο του θεού σε ένα παλαιοπωλείο;
Spatournos: Τίποτα μωρέ, να... κάνω ένα ρεπορτάζ για το babushka.gr.
ΔΡΑΧΜΗ: ΑΑΑ και γιατί είσαι έτσι άσχημος;
Spatournos: Γιατί όλα με σοφία εποίησε….
ΔΡΑΧΜΗ: Σε εμένα τα λες; ξέρεις πόσοι έχουν κάνει τάματα χρησιμοποιώντας εμένα; Και τώρα με βρίζουν με χυδαίο τρόπο!
Spatournos: Το ξέρω, θα ήθελα να σε ρωτήσω κάτι , ήταν δικιά σου απόφαση να φύγεις από την χώρα;
ΔΡΑΧΜΗ: Καταρχήν δεν έφυγα από την χώρα, είμαι εδώ και δουλεύω σκληρά ! για να μην σε αρχίσω τώρα με το ξεσκονόπανο! Και... προφανώς με έδιωξαν!
Spatournos: Ηρέμησε δεν ήθελα να σε προσβάλω! Γιατί λοιπόν σε έδιωξαν;
ΔΡΑΧΜΗ: Για να φέρουν ένα Ε με μια γραμμή παραπάνω... Γιατί οι άνθρωποι είναι άρρωστοι. Έδιωξαν εμένα που στην τελική είμαι μια κυρία-μην με βλέπεις έτσι τώρα– για να φέρουν ένα ουδέτερο στοιχειό χωρίς προσωπικότητα στη χώρα!

Spatournos: Και στον παράδεισο τα ίδια γίνονται όποιον έχει προσωπικότητα και @ρχ@ι@ τον διώχνουν και κρατάνε αυτά τα ουδέτερα στοιχεία! Ακούγονται φήμες ότι θα επιστρέψεις. Ισχύουν;
ΔΡΑΧΜΗ: Κοίτα ,δεν είναι απλό. Καταρχήν και σε αυτό το ζήτημα με υποτιμούν γιατί όταν λένε : «θα επιστρέψουμε στην δραχμή» το λένε υποτιμητικά... Λένε ότι εγώ ,θα σας κάνω Αλβανία… ρε, το μόνο που μπορώ εγώ να κάνω είναι να έχω αξία στα ρέστα ή στα κομποδέματα του καθενός σας. Δεν μπορώ εγώ να σας αλλάξω ιθαγένεια ούτε όνομα στην χώρα!
Spatournos: Ναι αλλά δεν μου απαντάς , εσύ θες να γυρίσεις;;
ΔΡΑΧΜΗ: Κοίτα έχω εκνευριστεί μαζί σας, ώρες-ώρες λέω ότι αυτά που περνάτε σας αξίζουν. Γιατί όταν εμένα με απέσυραν χωρίς να με ρωτήσουν , κανείς από όλους εσάς δεν ήταν εκεί να με υπερασπιστεί. Παρ' όλα αυτά αν και τα έχετε κάνει πουτάνα με την οικονομία σας και ειδικά με αυτό το χοντροκομμένο ευρώ, εγώ θα ήθελα να βοηθήσω.
Spatournos: Άρα εσύ δεν είσαι της άποψης ότι είσαι η κατοχική δραχμή;
ΔΡΑΧΜΗ: καλά μαλάκας είσαι; Ποια κατοχική ρε βλάκα ;πριν λίγα χρόνια με είχες συνέχεια μαζί σου, με έδινες στα παιδιά σου, έπαιρνες τα φάρμακα σου, τα μαγαζιά σας πήγαιναν πολύ καλά και τώρα έρχεστε και με αποκαλείτε κατοχική;;
Spatournos: Βασικά εγώ δεν ασχολούμαι με τα χρήματα αλλά και να ήθελα να ασχοληθώ δεν νομίζω ότι θα κατάφερνα να είχα! Και αυτό γιατί δεν υπάρχει τίποτα που να μπορώ να χρησιμοποιήσω. Αλλά τέλος πάντων, θέλεις να μας καταστρέψεις κυρά μου;
ΔΡΑΧΜΗ: θα σου το σπάσω το κεφάλι αν το συνεχίσεις!! Εγώ αγαπητέ μου ,θα επιστρέψω μόνο όταν με ζητήσει ο λαός. Όχι οι τράπεζες, ότι και να μου τάξουν αυτές, εγώ δεν γυρνάω.
Spatournos: Γιατί δεν θα είναι το ίδιο;;
ΔΡΑΧΜΗ: Όχι βέβαια, εγώ δεν θα επιστρέψω για να σώσω αυτούς που με πέταξαν και τότε !αυτοί θα επινοήσουν ένα άλλο νόμισμα το οποίο θα το πουν δραχμή. Βέβαια εγώ έχω ληξιαρχική πράξη γεννήσεως και κάνεις δεν μπορεί να μου πάρει το όνομα.
Spatournos: Δηλαδή ,μου λες ότι υπάρχει διαφορά αν σε καλέσουν οι τράπεζες και αν σε καλέσει ο λαός;
ΔΡΑΧΜΗ: Αργείς αλλά τα πιάνεις… προφανώς είναι άλλο ο λαός να με θέλει και να με διαχειρίζεται και άλλο να με έχουν οι τράπεζες κλειδωμένη μέσα στα ντουλάπια τους!
Spatournos: κοίτα τι μαθαίνει κάνεις μέσα σε ένα παλαιοπωλείο….. λοιπόν σε ευχαρίστω και ελπίζω να τα ξαναπούμε υπό άλλες συνθήκες.
ΔΡΑΧΜΗ: εγώ πάλι λέω να δείτε κανένα βίντεο δεκαετίας ,για να θυμηθείτε πως περνάγατε με εμένα … χρυσόψαρα!!! Άντε φύγε και εσύ τώρα από εδώ, γιατί έχω δουλειά ξέρεις... πληρώνομαι με το ίδιο νόμισμα το θέμα είναι εσείς να μην την πληρώσετε με αυτό το νόμισμα!!!

Φοβού τον μικροαστό που κρύβεται μέσα μας

Τι είναι τελικά ο μικροαστός; Είναι απλά ο άνθρωπος που ανήκει σε χαμηλότερη κοινωνικά και οικονομικά τάξη; Είναι ο άνθρωπος που καθορίζεται από την μικροαστική συνείδηση και την κυρίαρχη ιδεολογία;

Κοινωνιολογικά, ο μικροαστός ανήκει στα χαμηλά και μεσαία στρώματα και καθορίζεται από τη σχέση της οικονομικής του θέσης στην ελεύθερη αγορά. Ανήκει στην ενδιάμεση κοινωνική τάξη (ανάμεσα στην αστική και την εργατική) και χαρακτηρίζεται από πολιτική και ιδεολογική αστάθεια, από ατομιστική κοινωνική συμπεριφορά και στενές αντιλήψεις. Ωστόσο σε όλα τα οικονομικά ανεπτυγμένα κράτη, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων αποτελείται από τους μικροαστούς που καθορίζονται περισσότερο συνειδησιακά παρά οικονομικά. Αυτοί συναντώνται σε όλες τις τάξεις και αποτελούν αυτό που λέμε τον μέσο πολίτη (μέσος Έλληνας, μέσος Γερμανός κλπ). Όλοι μαζί δημιουργούν την κοινή γνώμη (αυτή που για παράδειγμα ανεβάζει κυβερνήσεις ή αναπαράγει στερεότυπα). Συχνά κατηγορούνται από τους υπόλοιπους μικροαστούς συμπολίτες τους για ατομισμό, αδιαφορία για τα κοινά, ιδιοτέλεια και λοιπά.

Μέχρι εδώ πάει καλά το πράμα. Λίγο ή πολύ, όλοι μικροαστοί είμαστε ή τρέφουμε μικροαστικά κατάλοιπα από τότε που ο μπαμπάς έλεγε στα αγοράκια "τι μεγάλο πουλάκι που έχεις" και η μαμά στα κοριτσάκια "να βρεις ένα καλό και πλούσιο παλικάρι να σε παντρευτεί".

Ωστόσο υπάρχει ανάμεσά μας μια κατηγορία μικροαστού ιδιαίτερα επικίνδυνη. **Ο εκ πεποιθήσεως αμετανόητος μικροαστός.** Ο συγκεκριμένος μάγκας είναι απελπιστικά ξερόλας και εκνευριστικά σταρχιδιστής. Είναι αυτός που με καμάρι αναφωνεί: *"εγώ την πάρτη μου κοιτάζω και να πάνε να γαμηθούνε όλοι"*. Και φυσικά είναι συνήθως αυτός που τελικά κοιτάζει περισσότερο τι κάνουν οι άλλοι παρά ο ίδιος. Όσο και να μη το παραδέχεται όλοι του σχεδόν οι πόθοι αντλούνται από τους πάρα πολύ πλούσιους. Το κρυφό ή φανερό του όνειρο είναι να αποκτήσει τη χλιδή ενός υπερεπιχειρηματία, να περάσει σε "ανώτερη τάξη". Οι προσδοκίες του για πλουτισμό θυμίζουν τον πόθο των χριστιανών να πάνε στον παράδεισο. Όπως έγραφε και ο μακαρίτης ο Βασίλης ο Ραφαηλίδης *"Κάθε μικροαστός ονειρεύεται τον αστό που ζεσταίνει μέσα του, που τον μεγαλώνει στο θερμοκήπιο της μεγάλης ελπίδας για ένα πέρασμα στην ανώτερη τάξη"*. Και επειδή μερικοί το καταφέρνουν, όλοι αυτοί οι χάχες πιστεύουν ότι το όνειρο

θα βγει αληθινό και για αυτούς. Άσχετα που περισσότεροι πεθαίνουν φτωχοί, ο καπιταλισμός τους έχει δώσει το δικαίωμα στο όνειρο του δικού τους πλούτου. Δυστυχώς για αυτόν όμως, εκτός από μικρή τσέπη, έχει συνήθως και μικρό μυαλό.
Τι; Θέλετε και παράδειγμα; Πάτε σε μια δημόσια υπηρεσία. Είναι πρωί. Ο κόσμος πολύς και νευρικός. Η εξυπηρέτηση δεν είναι και η καλύτερη δυνατή. Το έχετε φάει στη μάπα το έργο ουκ ολίγες φορές. Ο εκ πεποιθήσεως μικροαστός όμως θα λάμψει δια της παρουσίας του, ταράσσοντας ολόκληρη την ουρά, φωνάζοντας με γουρλωμένα μάτια και πεταμένες τις φλέβες στο λαιμό: "Τεμπέληδες δημόσιοι υπάλληλοι, από εμένα πληρώνεστε κι αντί να δουλεύετε τα ξύνετε όλη μέρα". Φυσικά ο πόθος του προαναφερόμενου λεβεντομαλάκα είναι να γίνει το αφεντικό μιας επιχείρησης μεγέθους δημόσιας υπηρεσίας. Ο τυπάς στο παράδειγμά μας λοιπόν πιστεύει, ότι τα λεφτά που φεύγουν από την τσέπη του μέσω των φόρων, μπαίνουν κατευθείαν στην τσέπη της κυρίας Μανικιούρογλου ή του κυρίου Ξυσταρχιδόπουλου που βρίσκεται πίσω από τον γκισέ της δημόσιας υπηρεσίας. Είναι βέβαια ο ίδιος που κατεβαίνει παρέα με την κυρία Μανικιούρογλου και τον κύριο Ξυσταρχιδόπουλο στις πλατείες με τα κομματικά σημαιάκια όταν του ερεθίσουν τα ακόρεστα αισθήματα πλουτισμού.

Και μπορεί όλη του η ζωή είναι μια τραμπάλα ανάμεσα στα ελλείπει εισοδήματα και τον πιθανό πλουτισμό αλλά η ειδοποιός διαφορά είναι ότι ο λεβέντης αυτός έχει διπλό κόμπλεξ: κατωτερότητας απέναντι στον δυνατό και ανωτερότητας απέναντι στον αδύναμο. Ζει και αναπνέει για να μπει στο μάτι του πλούσιου και για να κάνει τον καμπόσο στον φτωχό. Η ευλάβεια με την οποία υποστηρίζει τον σταρχιδισμό του ή τον ξερολισμό του αυτός ο τσάκαλος, είναι ασύλληπτη. Η δε ικανότητά του να χώνεται όπου παίζουν ψίχουλα, να φιλάει κατουρημένες ποδιές και να κάνει κωλοτούμπες είναι απίστευτη.

Θα τον ακούσετε να παραπονιέται για το νέφος αλλά δε θα τον δείτε ποτέ έξω από το αυτοκίνητό του. Θα φοβάται τους ξένους γιατί είναι εγκληματίες αλλά στη δουλειά του δεν παίρνει ποτέ Έλληνες. Ανησυχεί για την υπογεννητικότητα αλλά δεν προσλαμβάνει παντρεμένες για να μη φορτωθεί τα έξοδα κύησης. Καταδικάζει "τη βία από όπου κι αν προέρχεται", εκτός αν η βία αφορά ανθρώπους σε πιο αδύναμες κοινωνικές θέσεις από εκείνον και θα ρίξει καμιά ψιλή στη γυναίκα του. Κράζει αυτούς που ρίχνουν φόλα στα αδέσποτα μέχρι να του κατουρήσουν τη ρόδα του αυτοκινήτου. Είναι ομοφοβικός, αποκαλεί τους ομοφυλόφιλους λάθη της φύσης και ανώμαλους αλλά νοικιάζει κρυφά πορνοταινίες, επισκέπτεται τραβεστί και γουστάρει να δέρνει ή και να τον δέρνουν. Υποστηρίζει ότι όλοι οι πολιτικοί είναι κλέφτες και λαμόγια, όμως όλοι φαντάζεστε τι ψηφίζει και σε ποιά πολιτικά γραφεία τρέχει κάθε λίγο για να τακτοποιήσει τις δουλειές του. Πάντα θα μιλήσει για τις πουτάνες που μαζεύτηκαν από το ανατολικό μπλοκ και διαλύουν οικογένειες αλλά το βράδυ πάει για να πηδήξει κρυφά πουτανί από το ανατολικό μπλοκ. Δεν ασχολείται ποτέ με την πολιτική, είναι ανούσιο και ευτελές για αυτόν, άσχετα που η πολιτική θα ασχολείται πάντα μαζί του.

Ο εκ πεποιθήσεως μικροαστός και αμετανόητος σταρχιδιστής και ξερόλας, θα διαφωνήσει κατηγορηματικά με όλα αυτά, σχολιάζοντας με κεφαλαία και πάντα ανορθόγραφα: "ΓΙΑΤΙ ΕΣΥ ΝΩΜΙΖΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ?"

Απεταξάμην τον μικροαστό που κρύβω μέσα μου! ΤΩΡΑ!

ΤαΨηΛάΤηΣΕβΔοΜάΔαΣ

Ο Αρχηκαραγκίοζης Ανδρέας Λοβέρδος επανήλθε , με νέα ανακοίνωση τη Δευτέρα, λέγοντας ότι ζούμε την πρώτη πράξη της εφαρμογής του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ -«εξαιτίας της στάσης του οποίου δεν πήραμε 1 δισ. ευρώ από το πρόγραμμα, με τμήμα του οποίου θα είχε λυθεί αμέσως αυτό το θέμα χωρίς να ταλαιπωρούνται οι αναξιοπαθούντες συνάνθρωποί μας».
Και συνεχίζει λέγοντας: «Ο πολίτης πάντως να ξέρει, πως αν όλα δεν πάνε καλά παρόμοια προβλήματα θα έχουμε τον Οκτώβριο με όλα τα φάρμακα, τα καύσιμα και τα τρόφιμα, αφού τα περισσότερα από όλα αυτά τα είδη εισάγονται».
Ξεχνάει φυσικά πως τα σημερινά προβλήματα είναι αποτέλεσμα των δικών του πολιτικών που διέλυσαν την δημόσια υγεία!

Στο εδώλιο του κατηγορουμένου αναμένεται να καθίσουν την Τρίτη 5 Ιούνη, οι Τάκης Στρούζας, πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Ζακύνθου, στέλεχος του ΚΚΕ, Δημήτρης Σούλης, μέλος της ΠΑΣΥ, στέλεχος του ΚΚΕ και άλλοι 20 αγρότες, επειδή το Γενάρη του 2009, μαζί με πλήθος αγροτών και εργατών έκλεισαν το λιμάνι της Ζακύνθου, διαμαρτυρόμενοι για την αντιαγροτική πολιτική της κυβέρνησης που εξαθλιώνει τους μικρούς αγρότες. Η κατηγορία, με την οποία πρόκειται να δικαστούν είναι αυτή της παρακώλυσης των συγκοινωνιών.
Ή καλύτερα αυτή της διεκδίκησης των λαϊκών-εργατικών δικαιωμάτων...

Η ''κουκουβάγια'' πέταξε- Τέλος εποχής για τον ΟΕΔΒ!
Μια πολύ λιτή, εξόχως πολιτική ανακοίνωση εξέδωσε ο σύλλογος εργαζομένων στον Οργανισμό Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων για τη διάλυση του Οργανισμού στο πλαίσιο της περικοπής εταιρειών του Δημοσίου.
''Οι εργαζόμενοι αποχωρούν με πίκρα και ανησυχία για το μέλλον της έκδοσης και διανομής των σχολικών βιβλίων. Ζήσανε τη φετινή χρονιά, τη χειρότερη από ιδρύσεως του
Ο.Ε.Δ.Β., που τα βιβλία στάλθηκαν με τεράστια καθυστέρηση, που τα λάθη και οι παραλείψεις των ιθυνόντων στοίχησαν εκατομμύρια στους Έλληνες πολίτες, προάγγελος των όσων πρόκειται να επακολουθήσουν τη φετινή χρονιά, που εκτιμούμε ότι θα είναι πολύ χειρότερη από κάθε πλευρά. Οι εργαζόμενοι υπόσχονται να συνεχίσουν τον αγώνα για μία ΔΗΜΟΣΙΑ & ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ στην υπηρεσία του λαού. Η κουκουβάγια της σοφίας και της αρετής ελπίζει να μην ξεχασθεί και ονειρεύεται τη μέρα που σε μία Ελλάδα ελεύθερη και απαλλαγμένη από δανειστές - επιτηρητές - τροϊκανούς, θα ξανακληθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες της για την εκπαίδευση των μαθητών''.
Ψωμί -παιδεία-ελευθερία...

Οργή στην Αίγυπτο για την αθώωση των γιων και των συνεργατών του Μουμπάρακ!
Χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν το βράδυ του Σαββάτου στην πλατεία Ταχρίρ, σύμβολο της αντικαθεστωτικής επανάστασης στην Αίγυπτο, διαμαρτυρόμενοι για την απόφαση του δικαστηρίου, που καταδίκασε σε ισόβια κάθειρξη τον Χόσνι Μπουμπάρακ, αλλά αθώωσε αξιωματούχους του καθεστώτος που κατηγορούνταν για τη δολοφονία των αντικαθεστωτικών διαδηλωτών.
Αρχικά η ανακοίνωση της καταδίκης του Μουμπάρακ προκάλεσε ικανοποίηση στο κοινό, ωστόσο στη συνέχεια η αθώωση αξιωματούχων του καθεστώτος, αλλά και των δύο γιων του Μουμπάρακ Γκαμάλ και Αλά, ξεσήκωσε πλήθος αντιδράσεων.

Παράνομη κρίθηκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών η τετραήμερη απεργία που είχαν εξαγγείλει οι οδηγοί τουριστικών λεωφορείων, σύμφωνα με ανακοίνωση της Γενικής Πανελλαδικής Ομοσπονδίας Επιχειρήσεων Τουρισμού (ΓΕΠΟΕΤ).
Οι οδηγοί τουριστικών λεωφορείων είχαν προγραμματίσει να ξεκινήσουν την απεργία τους από την Δευτέρα, διεκδικώντας την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Εμπρός για ένα αριστερό ευρώ ;;;

Έντεκα περίπου χρόνια αφότου υιοθετήσαμε το ευρώ σαν εθνικό νόμισμα, για πρώτη φορά τίθεται όλο και από μεγαλύτερο μέρος του λαού ,το ζήτημα της δημιουργίας νέου εθνικού νομίσματος.
Φυσικά το ζήτημα αυτό μπαίνει στην πολιτική επικαιρότητα σαν δίλημμα από τα μνημονιακά κόμματα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Πολλοί λένε πως είναι άλλος ένας εκβιασμός του συστήματος μιας και το 80% του πληθυσμού είναι υπέρμαχοι του ευρώ, αλλά η ουσία είναι ότι υπάρχει δυναμικό ρεύμα κατά της ΕΕ και του ευρώ που αναγκάζει την άρχουσα πολιτική και μιντιακή τάξη να θέσουν ως κυρίαρχο πολιτικό αντίπαλο , τις φωνές που αποκηρύττουν τον ευρωμονόδρομο.
Όλο και μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας αντιλαμβάνεται ,ότι η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας μας
οδήγησε στην διάλυση της Βιομηχανίας και της γεωργίας καθώς και ότι το Ευρώ συρρίκνωσε την εσωτερική οικονομία και λειτούργησε σαν εργαλείο μετάδοσης της κρίσης στην χώρα μας .
Επίσης υπάρχει και το κομμάτι εκείνο όπου δηλώνει πως δεν θέλει άλλες θυσίες για το ευρώ, σπάζοντας το δογματισμό του ευρωμονόδρομου και την καταστροφολογία της “φτωχής” δραχμής.
Δεν λέω ότι αυτά τα δύο κοινωνικά ρεύματα είναι πλειοψηφικά ,αλλά πλέον έχουν σημαντική δυναμική.
Το σίγουρο είναι πως η ΕΕ και το Ευρώ ευθύνονται για την διάλυση του παραγωγικού ιστού της χώρας και η παραγωγική ανασυγκρότηση μπορεί να έρθει μόνο έκτος ΕΕ και ευρωζώνης.
Επιγραμματικά αναφέρω και το ζήτημα της μετανάστευσης , ένα πρόβλημα που είναι αποτέλεσμα των καταστροφικών πολέμων του ΝΑΤΟ και της μετατροπής της Ελλάδας από την ΕΕ σε “φυλακή ψυχών” με την επαίσχυντη συνθήκη του “Δουβλίνο 2”.
Οι δανειακές συμβάσεις και τα μνημόνια προέρχονται και γι αυτό υπάρχουν μόνο εντώς της ΕΕ ,του Ευρώ και της εξάρτησης από την Ευρωπαϊκή κεντρική Τράπεζα. Η ρήξη με τα μνημόνια σημαίνει ρήξη με την Ευρωζώνη και την ΕΕ.
Γιατί πρώτα απ όλα ρήξη με το μνημόνιο σημαίνει ρήξη με την ευρωπαϊκή δανειοδότηση!
Ποιά δανειοδότηση και από ποιούς;
Αυτούς που με τα δάνεια τους μας έφεραν σε αυτό το σημερινό χάλι;
Ε, φυσικά και δεν θέλουμε ούτε την χρηματοδότησή τους ούτε αυτούς τους ίδιους!
Στο πολιτικό επίπεδο , είναι δεδομένο πως το αστικό μπλοκ ήταν , είναι και θα είναι ο πιο φανατικός υποστηρικτής αυτής της καταστροφικής οικονομικής ένωσης .
Άρα μόνο ρόλο για την διεκδίκηση ενός άλλου δρόμου γι αυτήν την κοινωνία παίζει η Αριστερά.

Όμως πια αριστερά;
Αυτή που θεωρεί το ''ευρώ ή δραχμή'' ψευτοδίλημμα;
Και που δεν έρχεται σε ρήξη με το νόμισμα των ευρωπαίων τοκογλύφων;
Ή Αυτή που θεωρεί πως η ΕΕ δεν είναι ένας ιμπεριαλιστικός πόλος , φτιαγμένος από και για τους κεφαλαιοκράτες, και διαδίδει πως αυτή μπορεί να αλλάξει;
Ή ακόμα χειρότερα ,αυτή η αριστερά που δηλώνει πως η ΕΕ είναι το σπίτι των λαών και πρέπει να την προστατέψουμε πάση θυσία;
Όσοι δηλώνουν πως θα κάνουν τα πάντα για να παραμείνουμε στο ευρώ και ταυτόχρονα δηλώνουν αριστεροί , ή λένε ψέματα ή δεν είναι αριστεροί....
Δεν μπορεί να υπάρξει καμία προοδευτική αλλαγή , καμία αριστερή κυβέρνηση που να καταφέρει να ανασυγκροτήσει την χώρα με την κατάργηση των δανειακών συμβάσεων και των μνημονίων με την παράλληλη παραμονή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση!
Δεν μπορεί να υπάρξει καμία προοδευτική αλλαγή , καμία αριστερή κυβέρνηση που δεν θα διαγράψει μονομερώς τα χρέη της χώρας !
Δεν μπορεί να υπάρξει καμία προοδευτική αλλαγή , καμία αριστερή κυβέρνηση που δεν θα εθνικοποιήσει τις τράπεζες και τον εθνικό παραγωγικό ιστό!
Η μόνη ξεκάθαρη αριστερή απάντηση στο ζήτημα είναι η ρήξη με την ΕΕ και το Ευρώ , η μονομερής διαγραφή του χρέους, η εθνικοποιήσεις και η ανασυγκρότηση των παραγωγικών δυνάμεων !
Και γιατί το λέω αυτό ;
Διότι η Ευρώπη δεν μπλοφάρει και αν οποιαδήποτε κυβέρνηση προσπαθήσει να αθετήσει ή να καταργήσει τα μνημόνια ,τότε θα τιμωρηθεί με αποπομπή από το ευρώ άλλα με τους όρους τους , χωρίς πρόγραμμα για μία τέτοια κατάσταση , με τα χρέη να καλπάζουν και οι χώρα να οδεύει προς την ολοκληρωτική χρεοκοπία....
Άρα δεν υπάρχει πιο ξεκάθαρη , αριστερή , πατριωτική, απελευθερωτική θέση παρά η θέση εναντίον της ΕΕ , του ευρώ και του Χρέους !
Για να διώξουμε τους δοσίλογους και τους δυνάστες-δανειστές , πρέπει πρώτα να διώξουμε το κύριο αυτουργό της υπόθεσης:
Να διώξουμε την ΕΕ από την Ελλάδα !
Να διώξουμε το Ευρώ από την Ελλάδα !
Και να γίνουμε έτσι, παράδειγμα αυτόνομου και αυτάρκη λαού σε όλη την Ευρώπη ,παρασύροντας την σε μία νέα αριστερή , σοσιαλιστική ένωση των λαών και όχι των τραπεζιτών...

Το οφσάιντ του… Πινοσέτ…

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 1973 ο Χιλιανός δικτάτορας Augusto Pinochet, επικεφαλής ομάδας του Χιλιανού στρατού, ανέτρεψε τη δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση του σοσιαλιστή προέδρου Σαλβαδόρ Αλιέντε .

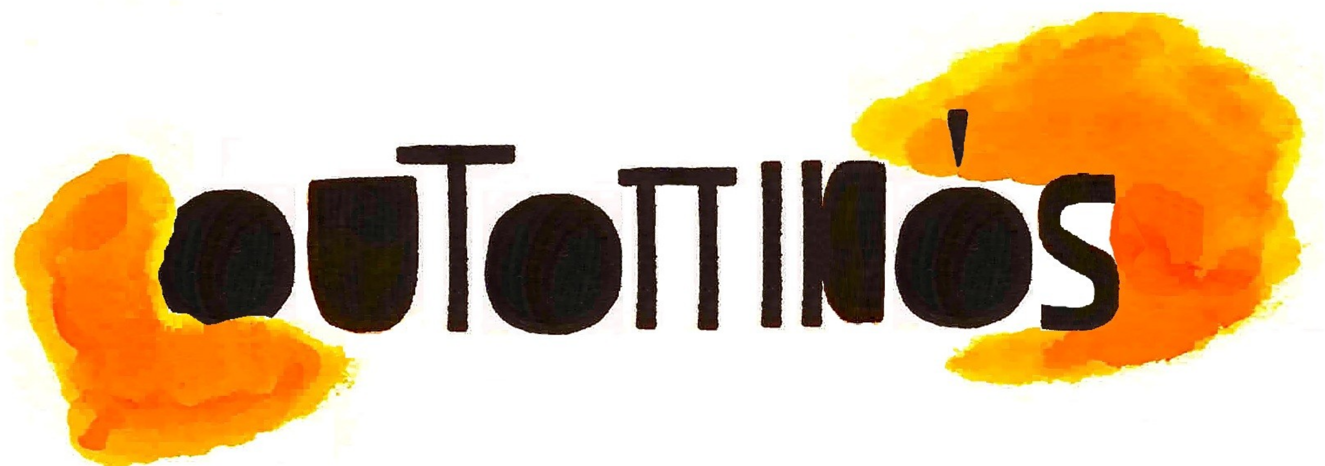
Κατά τη διάρκεια των οδομαχιών και του βομβαρδισμού των κυβερνητικών κτηρίων στην πρωτεύουσα Σαντιάγο, εκατοντάδες Χιλιανοί δολοφονηθήκαν, ανάμεσά τους και ο πρόεδρος Αλιέντε.

Από την ημέρα εκείνη, ως αρχηγός του στρατού και αυτοανακηρυγμένος νέος πρόεδρος, ο Πινοσέτ οργάνωσε ένα εκτεταμένο δίκτυο παρακολούθησης και καταπίεσης του Χιλιανού λαού χρησιμοποιώντας στρατιωτικές, παραστρατιωτικές και κυβερνητικές οργανώσεις. Όλες οι συνταγματικές ελευθερίες ανεστάλησαν ενώ η παγκόσμια κοινή γνώμη έγινε μάρτυρας πρωτοφανών σε έκταση και αγριότητα καταπατήσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Την αμέσως επόμενη μέρα το εθνικό στάδιο της Χιλής στην πρωτεύουσα Σαντιάγο «υποδέχτηκε» εκατοντάδες πολιτικούς κρατούμενους που συνελήφθησαν την επομένη του πραξικοπήματος του δικτάτορα Πινοσέτ. Το επόμενο χρονικό διάστημα το στάδιο αυτό έγινε τόπος βασανιστηρίων και εκτελέσεων για τους περισσότερους από αυτούς τους ανθρώπους. Ο ποδοσφαιρικός αγώνας Στις 21 Νοεμβρίου 1973 η Χιλή υποδεχόταν τη Σοβιετική Ένωση στη ρεβάνς του 0-0 της Μόσχας, στον δρόμο για τα τελικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου της Δυτικής Γερμανίας. Οι σοβιετικοί αρνούνται να αγωνιστούν στην ρωμαϊκή αρένα του Πινοσέτ και ζητούν αναβολή του ματς. Και εδώ αρχίζει η φαρσοκωμωδία. Ενώ η ΟΥΕΦΑ κάνει το αυτονόητο και ζητεί να μην διεξαχθεί το ματς η ΦΙΦΑ αποφασίζει να στείλει 2 αξιωματούχους της να ελέγξουν την κατάσταση. Το εμπιστευτικό τους έγγραφο το οποίο αποκάλυψαν οι «TIMES» ένα χρόνο αργότερα, έμοιαζε λες και έγραφαν άρθρο για κάποιο τουριστικό περιοδικό!

«Όλα είναι στην εντέλεια, μία όμορφη χώρα, με καλές συγκοινωνίες και δρόμους και το γήπεδο που χρησιμοποιείται αυτή την περίοδο ως ανακριτικό κέντρο σύντομα θα εκκενωθεί και θα είναι έτοιμο για να παραδοθεί για αθλητικές δραστηριότητες»! Η ΦΙΦΑ αποφάνθηκε: ο αγώνας θα διεξαχθεί κανονικά!!Το θέατρο του παραλόγου.

Ο Πινοσέτ είχε τη μεγαλύτερη ευκαιρία για προπαγάνδα. Κάλεσε με αφίσες και απεριόριστη τηλεοπτική προπαγάνδα όλον τον κόσμο στο γήπεδο με δωρεάν εισιτήριο! Κάποιες φωνές που αντιτάχθηκαν πνίγηκαν εν τη γενέσει τους. Όποιοι αρνήθηκαν να χειροκροτήσουν τη μέρα του ματς μέσα στο γήπεδο, γνώρισαν τη θηριωδία του καθεστώτος Μπροστά σε χιλιάδες ανθρώπους οι παίκτες της εθνικής ομάδας της Χιλής (μαζί με το διαιτητικό τρίο) παρατάχθηκαν κανονικά στον αγωνιστικό χώρο, έκαναν τυπικότατα την σέντρα και αφού αντάλλαξαν μερικές πάσες κατεβαίνοντας προς την αντίπαλη περιοχή, σκόραραν με τον αρχηγό της ομάδας. Απέναντι τους δεν υπήρχε .κανείς. Η Χιλή προκρινόταν ύστερα από δώδεκα χρόνια σε Μουντιάλ. Όμως, η όλη εικόνα έπληττε καίρια την εικόνα του σπορ σε όλο τον κόσμο. Ο αρχηγός Βαλντέζ στα αποδυτήρια είχε φέρει αντίρρηση σε όλο αυτό το σκηνικό. Τότε ένα περίστροφο ενός λοχαγού τοποθετήθηκε στον κρόταφό του... Άλλαξε γνώμη αμέσως... Την ίδια ώρα στα υπόγεια του γηπέδου υπήρχαν ακόμη πάρα πολλοί πολιτικοί κρατούμενοι. Κάποιοι από αυτούς ήταν νεκροί και άλλοι ήταν βασανισμένοι. Η Σοβιετική Ένωση σε μια από τις πιο γνωστές φορές της Ιστορίας που η πολιτική και το ποδόσφαιρο συναντήθηκαν και έχασαν τον ξεχωριστό τους χαρακτήρα, αρνήθηκε να αγωνιστεί σ' ένα γήπεδο στο οποίο είχαν τόσο πρόσφατα εκτελεστεί τόσοι κρατούμενοι, κυρίως αριστερών φρονημάτων, και στο οποίο όπως χαρακτηριστικά γράφτηκε την εποχή εκείνη «μπορούσες ακόμα να διακρίνεις κηλίδες αίματος».

Βίντεο της εποχής http://www.youtube.com/watch?v=Opzvc2nEgpM

Το Ισπανικό πρόβλημα και τα δύο σενάρια για την Ευρώπη .

Εκεί που όλοι νόμιζαν ότι το πρόβλημα είναι η Ελλάδα, «σκάει» από το πουθενά (για την πραγματικότητα που επιμελώς δημιουργούν τα ελληνικά ΜΜΕ) η χρεοκοπία της Καταλονίας. Η Καταλονία, περιφέρεια της Ισπανίας με πρωτεύουσα τη Βαρκελώνη, δεν είναι μια τυχαία περιφέρεια που είχε οικονομικά προβλήματα: είναι το κέντρο της οικονομικής και βιομηχανικής ζωής της Ισπανίας, με το μεγαλύτερο κομμάτι της Ισπανικής βιομηχανίας να είναι συγκεντρωμένο εκεί. Επίσης, η Ισπανία δεν είναι Ελλάδα με διάφορες έννοιες. Καταρχήν, οι συνθήκες μακροχρόνιας ανεργίας και λιτότητας είναι εμπεδωμένη πραγματικότητα εδώ και πολλά χρόνια, με ολόκληρες περιοχές να έχουν πάνω από 15% του πληθυσμού μόνιμα στην ανεργία ή την μικροαπασχόληση. Επιπλέον, τα κεντροδεξιά και κεντροαριστερά κόμματα ήταν και είναι κυρίαρχοι του πολιτικού παιχνιδιού, με την Αριστερά και το κίνημα να βρίσκονται σε αρκετά πιο οπισθοχωρητικές θέσεις σε σχέση με την Ελλάδα – άρα μια σειρά από κοινωνικές αντιστάσεις σε όλη τη δεκαετία του '90 και 2000 δεν κατάφεραν να μπλοκάρουν ή να καθυστερήσουν αναδιαρθρωτικές τομές. Τέλος, η Ισπανία έχει μεγάλη παραγωγική βάση ειδικά στον αγροτικό τομέα και έχει γίνει πεδίο επενδύσεων ευρωπαϊκών και ειδικότερα γερμανικών κεφαλαίων.

Υπό το φόβο να γενικευτεί η χρεοκοπία σε όλη την Ισπανία γίνεται

αυτές τις μέρες ένα μεγάλο τζογάρισμα μεταξύ Ισπανικής κυβέρνησης και ευρωπαϊκού κέντρου (κατά βάση γερμανικού κράτους), όπου η μεν Ισπανική κυβέρνηση απαιτεί τη χρηματοδότηση των τραπεζών απευθείας από την ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα (ΕΚΤ), η δε γερμανική και ευρωπαϊκή πλευρά απαιτεί την ένταξη της Ισπανίας στο μηχανισμό στήριξης που τόσο καλά λειτούργησε στην περίπτωση του πειραματόζωου – Ελλάδα. Ο τζόγος είναι σκληρός, η Ευρώπη όμως δε φαίνεται να υποχωρεί, εν αντιθέσει με την Ισπανική κυβέρνηση που φαίνεται ότι δεν έχει άλλη επιλογή (ο λαός βέβαια έχει πολλές άλλες επιλογές, αλλά αυτό είναι άλλο θέμα). Έτσι, μετά την Ελλάδα και μερικώς την Ιταλία, και η Ισπανία θα βρίσκεται υπό την επιτήρηση των ευρωπαϊκών χρηματοοικονομικών μηχανισμών και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ). Δημιουργείται ντε φάκτο μια δομική διαφορά μεταξύ των χωρών της περιφέρειας της Ευρω

ζώνης (όχι ακριβώς του Νότου – δεν είναι γεωγραφικό το ζήτημα) και των χωρών του ευρωπαϊκού κέντρου, στην κατεύθυνση μιας Ευρωζώνης δύο ταχυτήτων. Χαρακτηριστικές ήταν οι δηλώσεις της Γερμανίδας καγκελαρίου Άνγκελας Μέρκελ όπου χρησιμοποίησε ακριβώς την ίδια ορολογία.

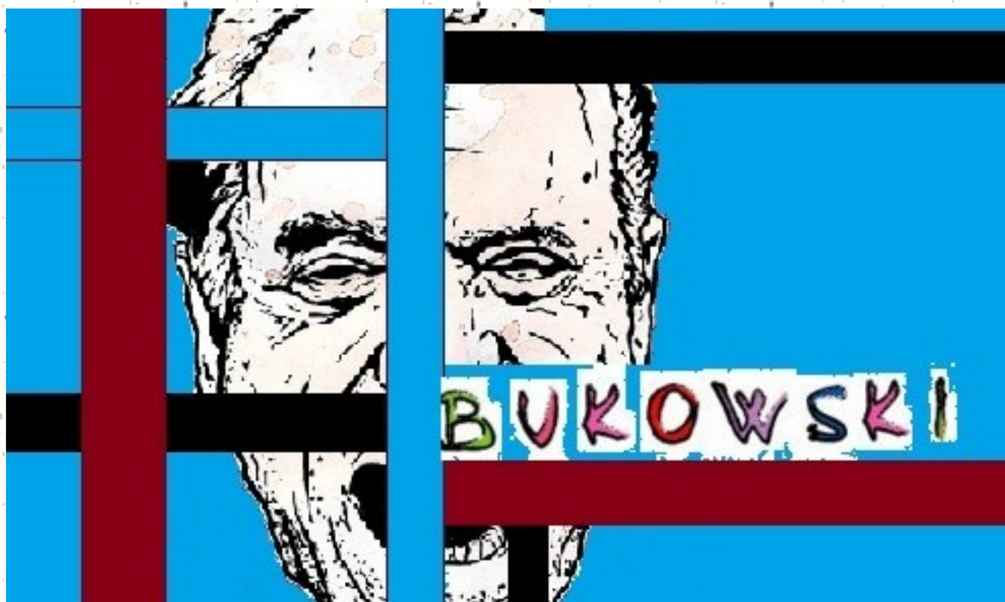
Τα δύο σενάρια

Εδώ έχει ενδιαφέρον η δήλωση του Ισπανού πρωθυπουργού στα πλαίσια του πανευρωπαϊκού πόκερ: ζήτησε να προχωρήσει η Ευρωζώνη σε τραπεζική ολοκλήρωση, δηλαδή σε δημιουργία ενιαίου πανευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος.

Αυτό είναι μια απαίτηση πιστή με ένα σχέδιο ευρύτερης οικονομικής και τελικά πολιτικής ολοκλήρωσης – συνένωσης της Ευρωζώνης. Το σχέδιο αυτό διαβάζει καλά τις δομικές αντιθέσεις της Ευρωζώνης γύρω από το κοινό νόμισμα, την οικονομική ένωση άνισα ανεπτυγμένων χωρών, την απουσία κεντρικού πολιτικού οικονομικού ελέγχου από μια πανευρωπαϊκή αρχή/υπουργείο/κυβέρνηση κλπ. Είναι ένα σχέδιο τολμηρό, που έχει τεθεί στο τραπέζι και έχει δεχτεί ισχυρά πλήγματα από τις δομικές αντιθέσεις της καπιταλιστικής κρίσης και από τις αντιστάσεις των λαών. Το σχέδιο αυτό όμως προϋποθέτει να αναγνωριστεί ποιός είναι ο κυρίαρχος παίκτης: δεν υπάρχει ολοκλήρωση και συνένωση με ισότιμη απόφαση γιατί η κάθε χώρα διατηρεί τα συμφέροντά της. Αυτό που υπάρχει είναι σαφής ηγεμονία του Ευρωπαϊκού κέντρου στην οικονομική πολιτική και στρατηγική και υποταγή των χωρών της περιφέρειας. Αυτό αναγνωρίζει η Μέρκελ όταν δηλώνει ότι η Ευρωζώνη δύο ταχυτήτων φέρνει πιο κοντά την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Κανείς όμως δε μπορεί να αρνηθεί ότι το πιο ενεργό σενάριο δεν είναι αυτό, αλλά το ενδεχόμενο διάλυσης της Ευρωζώνης υπό το βάρος των αντιθέσεών της. Ο μηχανισμός του Ευρώ λειτουργούσε καλά όσο μπορούσε να γίνει ανακατανομή κεφαλαίων, επέφερε αλλαγές στις εθνικές οικονομίες στο εσωτερικό της Ευρωζώνης και μετέφερε πολύ πλούτο προς τις κεντρικές ηγεμονικές χώρες. Δεν κατάφερε όμως να διεκδικήσει ρόλο παγκόσμιου ισοδύναμου και να χτυπήσει το δολάριο, γιατί αυτό θα απαιτούσε κεντρική πολιτική και οικονομική διοίκηση, δυνατότητα πληθωρισμού, υποτίμησης, εκτύπωσης χρήματος και στρατιωτικής ηγεμονίας. Αυτά δεν είναι στοιχεία κακής πολιτικής, είναι δομικά στοιχεία της Ευρωζώνης και της ΕΕ. Οι μαθητευόμενοι μάγοι του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού σφράγισαν τις ιδρυτικές συνθήκες με τέτοια στοιχεία και μια τέτοια πολιτική είναι η μόνη πιθανή εντός Ευρώ. Η αστική οικονομία – πολύ περισσότερο η νεοφιλελεύθερη – υποφέρει από μια τύφλωση: δεν αναγνωρίζει ότι ο πυρήνας της καπιταλιστικής κρίσης βρίσκεται στην παραγωγή και προσπαθεί με προσθαφαιρέσεις και δημογραφικές πολιτικές να δημιουργήσει πλεόνασμα, καταστρέφοντας τεράστια ποσά από τις δυνάμεις τις εργασίας και εγκαθιδρύοντας συνθήκες φτώχειας. Ο φαύλος κύκλος αυτός δε θα σπάσει – το χρυσό κλουβί του Ευρώ μπορεί και να σπάσει.

Έχει μεγάλη αξία να μελετάει κανείς τις διαφορετικές αστικές στρατηγικές. Τα ενδεχόμενα που ανοίγονται πάνω στην αντικειμενικότητα της καπιταλιστικής κρίσης είναι αναγκαίο να αναλυθούν και οι δυνάμεις του κινήματος να προετοιμάζουν το λαό για αυτά, παλεύοντας η ώρα της διάλυσης και μιας νέας δημιουργίας με κέντρο τις κοινωνικές ανάγκες να έρθει μια ώρα αρχύτερα.

Ναρκωτικά - Γυναίκες & λεφτά.. Τι να σου πούν εσένα όλα αυτά;

Συζητήσεις επί συζητήσεων, εκδηλώσεις, ημερίδες, είσοδος ακτιβιστών στους αγωνιστικούς χώρους ,συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις και πορείες είναι μόνο μερικά γεγονότα που έχουν συμβεί τα τελευταία χρόνια όταν άρχισε να επικρατεί η ιδέα πως ο αθλητισμός είναι το όπιο του λαού. Ως τίτλο έθεσα ένα γνωστό και πολυτραγουδισμένο σύνθημα ελληνικής ομάδας, στην πραγματικότητα όμως τα ναρκωτικά, τα αναβολικά, οι γυναίκες και τα λεφτά είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τον σύγχρονο αθλητισμό, για κάποιους είναι απόληξη και αποτέλεσμα της δόξας. Ο σοβαρός αθλητισμός δεν έχει να κάνει τίποτε με το «ευ αγωνίζεσθε». Είναι γεμάτος μίσος, ζήλια, καυχησιολογία, άγνοια όλων των κανόνων και σαδιστική ευχαρίστηση στην παρακολούθηση βίας. Με άλλα λόγια, είναι πόλεμος χωρίς πυροβολισμούς . *George Orwel*

Με την έναρξη του Euro 2012 και με την ολυμπιακή φλόγα στην «πύλη» του Λονδίνου το θέμα του κατά πόσο ο αθλητισμός χειραγωγεί τον λαό έρχεται για ακόμα μια φορά στην επιφάνια. Εξ αρχής θα ήθελα να ζητήσω μια μεγάλη συγνώμη από τους φίλους του αθλητισμού διότι για ακόμα ένα άρθρο που γράφεται για τον αθλητισμό θα αναλωθεί σε ένα μεγάλο κομμάτι του στον <<βασιλιά>> των αθλημάτων, το ποδόσφαιρο. Ο αθλητισμός δρα σαν ναρκωτικό μέσα και έξω από τα γήπεδα, συγκεντρώνει ,μαζικοποιεί, φανατίζει και συσπειρώνει ένα από τα μεγαλύτερα κομμάτια της κοινωνίας. Μπορεί να χαλιναγωγήσει και να κινητοποιήσει τόσο μεγάλα , αλλά ούτε καν θρησκευτικός φορέας δεν έχει καταφέρει , η εξήγηση είναι απλή, ο αθλητισμός είναι άμεσα δεμένος και αλληλοεπιδρώμενος με τηνκομμάτια πληθυσμού που ούτε πολιτικός, ούτε κοινωνικός κοινωνία, έτσι κάτω από την ομπρέλα του συγκεντρώνονται όλα τα κομμάτια της κοινωνίας (κοινωνικά, πολιτικά κλπ), εκθειάζεται και αποκτά μορφή θρησκείας την οποία οι οπαδοί της

υπηρετούν τυφλά. Η κατάσταση αυτή θα μπορούσε κάλλιστα να τεθεί σε διεθνές επίπεδό αλλά και σε εθνικό.
Σε καιρούς κρίσης και έξαρσης τα ολιγαρχικά και απολυταρχικά καθεστώτα έχουν χρησιμοποιήσει τον αθλητισμό ως βιτρίνα, αλλά πρωτίστως ως μέσο φανατισμού - πατριωτικής έπαρσης - αποπροσανατολισμού από τα τεκταινόμενα και τα προβλήματα- σκοταδισμού- καταστολής των αντιδράσεων και προπαγάνδισης. Σε ολόκληρο τον κόσμο ο λαός έχει γίνει θύμα, σε Αργεντινή, Βραζιλία, Χιλή (αλλά και γενικότερα στην Λατινική Αμερική), στην Ισπανία, την Ιταλία, την Ελλάδα, την Γερμανία, την Ρωσία (και ΕΣΣΔ), την αναπτυσσόμενες χώρες της Ασίας και τι υποανάπτυκτες χώρες της Αφρικής. Η ναζιστική Γερμανία του Χίτλερ διοργάνωσε Ολυμπιακούς αγώνες για να δείξει την ανωτερότητά της, η Ελληνική χούντα εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο τη πορεία του Παναθηναϊκού προς το Ουέμπλεϋ, οι χούντες της λατινικής Αμερικής έκρυβαν τις δολοφονίες τους και τα εγκλήματα τους πίσω από τις επιτυχίες των εθνικών τους ομάδων στα Μουντιάλ (Ουρουγουάη, Αργεντινή, Βραζιλία κλπ), ενώ το ποδόσφαιρο χρησιμοποιήθηκε ακόμη και για την έναρξη πολέμων και εθνοκαθάρσεων .
Το πρωτοπόρο κράτος στη χρησιμοποίηση συγκεκριμένα του ποδοσφαίρου για πολιτικούς σκοπούς ήταν η φασιστική Ιταλία του Μουσολίνι. Ο φασίστας δικτάτορας δεν παρέλειψε να επωφεληθεί από τη διοργάνωση του δεύτερου παγκοσμίου κυπέλου στην Ιταλία το 1934 για να αναγορεύσει τα μέλη της εθνικής ομάδας σε «στρατιώτες στην υπηρεσία του έθνους», αλλά και να προειδοποιήσει τους παίχτες λέγοντας: «νίκη ή θάνατος».
Ο υπουργός προπαγάνδας του ναζιστικού καθεστώτος Γκέμπελς έλεγε ότι : «για τον απλό κόσμο, το να κερδίσεις έναν διεθνή αγώνα είναι πιο σημαντικό από το να κατακτήσεις μια πόλη». Είναι τόσο μεγάλος ο σκοταδισμός που μπορεί να προκαλέσει αυτή η τυφλή υποταγή που ο άνθρωπος μπορεί να φτάσει σε ακραίες καταστάσεις, μπορούμε να παραθέσου μερικά παραδείγματα : τεράστιος αριθμός αυτοκτονιών στη Βραζιλία μετά από συντριπτική ήττα μέσα στο Μαρακανά, επίθεση με ζαρζαβατικά και άλλα αντικείμενα στο λεωφορείο της εθνικής Ιταλίας μετά από ένα χαμένο τελικό, εκατομμύρια κόσμου στους δρόμους σε εκστασιασμένη κατάσταση (κανένα άλλο γεγονός δεν έχει αναγκάσει τον λαό να βγει στους δρόμους με τέτοια μαζικότητα, βλ. νικητήριες χώρες/ομάδες σε διεθνή και εθνικές αθλητικές διοργανώσεις), δολοφονίες (πχ Το βράδυ της 4ης Σεπτεμβρίου 2004, και μετά τη νίκη της Εθνικής Αλβανίας επί της Εθνικής Ελλάδας, με 2-1, στην πρωτεύουσα, στη Θεσσαλονίκη, αλλά και σε πολλές άλλες πόλεις, δεκάδες Αλβανοί μετανάστες ξυλοκοπήθηκαν άγρια, από χρυσαυγίτες και λοιπούς ρατσιστές-εθνικιστές, με την αστυνομία να παρακολουθεί αδιάφορη ή να συμμετέχει και αυτή εκθύμως στο εθνοπρεπές έργο του βιαιότατου σωφρονισμού των «αχάριστων Αλβανών». Στη Ζάκυνθο έπεφτε νεκρός ο Γκράμος Παλούσι, μαχαιρωμένος από «προσβεβλημένο» Έλληνα), ρατσιστικά συνθήματα εναντίον παιχτών. Λόγο του φανατισμού που υπάρχει στον αθλητισμός δημιουργείται ένα πρόσφορο έδαφος για την εκκόλαψη του αυγού του φιδιού. Σε πολλούς αγώνες διεθνούς επιπέδου καθώς και σε εθνικές διοργανώσεις έχουμε δεί φασιστικά σύμβολα να κρέμονται στα κάγκελα των γηπέδων και φασιστικοί σύνδεσμοι φιλάθλων να βρίσκονται στις κερκίδες. Ας μιλήσουμε λίγο πιο συγκεκριμένα, σίγουρα όσοι παρακολούθησαν αγώνες της εθνικής Ελλάδος ενάντια σε Τουρκία και Αλβανία αναλήφθηκαν την παρουσία ναζιστικών συμβόλων στις <<φανατικές>> θύρες, όπως και την παρουσία κάποιων <<καλόπαιδων>> με πολύ γνωστά χαρακτηριστικά. Δρούν εδώ και λίγα χρόνια, υπό την αιγίδα της «Χρυσής Αυγής», με το όνομά «Γαλάζια Στρατιά». Υποτίθεται ότι είναι σύνδεσμος φιλάθλων της Εθνικής Ελλάδος (μάλιστα κ. Γκαγκάτσης τους έδινε και εισιτήρια...).
Στη «Γαλάζια Στρατιά» ουσιαστικά γίνεται στρατολόγηση στη «Χρυσή Αυγή» (παλιότερα) και στην «Πατριωτική Συμμαχία» (τώρα). Παράλληλα, τα ίδια μέλη είναι και ιδρυτές τού Συνδέσμου Φίλων της Λάτσιο (www.laziohellas.gr). 2.

Εντελώς συμπτωματικά (γιατί άραγε;;) η Λάτσιο είναι η αγαπημένη ομάδα όλων των νεοφασιστών τού ποδοσφαιρικού κόσμου (μήπως γιατί ιδρυτής της είναι ο Μουσολίνι, εξού και το σύμβολό της;;) .. Η λογική της «ομάδας-θρησκείας», αποτελεί ιδανικό υπόβαθρο. Δημιουργούν μια δυναμική-ηγετική εικόνα, στον χώρο, για τους εαυτούς και το γκρουπ τους. Και τα εκμεταλλεύονται, μέσω του μηχανισμού της ταύτισης, για να «ψαρέψουν» υποστηρικτές, οι οποίοι θα δεχτούν -πολύ πιο εύκολα- και τις άλλες απόψεις ή πρακτικές τους. Πολύ «δουλειά» κάνει και το σάιτ «Αντεπίθεση» (http://resistance-hellas.blogspot.com/) που έχει ειδικό κομμάτι για τα γήπεδα.

Ήρθε η ώρα να μιλήσουμε και λίγο πιο συγκεκριμένα, για τις ομάδες και τους οπαδούς τους. Τα τελευταία χρόνια λόγο της κοινωνικοπολιτική κατάστασης και την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ελλάδα αλλά και γενικότερα σε όλη την Ευρώπη ο αθλητισμός δέχεται ένα μεγάλο πλήγμα. Οι φασιστικοί σύνδεσμοι οπαδών ξεπηδούν σαν τα μανιτάρια και εξαπλώνονται με επικίνδυνους ρυθμούς. Η εμφάνισή τους έχει γίνει σε όλες τις κατηγορίες, από την Ά όπως πχ στον Ολυμπιακό που αυτή την στιγμή εικάζεται πως υπάρχουν μέσα στην θύρα 7 γύρω στους πέντε(5) πυρήνες της Χρυσής Αυγής, τον Παναθηναϊκό, την ΑΕΚ μέχρι και τις μικρότερες κατηγορίες όπως πχ Α-αναγέννηση Τρικάλων.

Μερικοί γνωστοί τέτοιοι σύνδεσμοι είναι :

1.Στον Ολυμπιακό υπήρχαν οι Misfits της Καλλιθέας (Θεωρείται πως έχουν διαλυθεί αλλά ανά

τακτά διαστήματα γίνονται εμφανίσεις διάφορων πανό τους). Ο εν λόγω σύνδεσμος είχε σήμα τη νεκροκεφαλή των SS.. Ο σύνδεσμος Misfits δεν ήταν καμία μυστικιστική σέχτα. Ήταν νομιμότατος, έχει έδρα και τηλέφωνο . Αν, λοιπόν, ο σύνδεσμος Misfits περιοριζόταν μόνο στη νεκροκεφαλή των SS για έμβλημα, για πολλούς μήνες στο διαδίκτυο κάποιοι που αυτοδιαφημιζόντουσαν ως εθνικιστές Ολυμπιακοί, είχαν σάιτ με τον τίτλο «Red Nasionalists», το οποίο σήμερα έχει «πέσει». Το κεντρικό σύνθημά τους ήταν: «ΘΡΥΛΟΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ!». Σε σχετικό κομμάτι αναφέρουν τις «15 αρχές του RED-NATIONALISTS ΤΟΠΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΤΗΣ "ΠΟΡΦΥΡΑΣ ΦΑΛΑΓΓΑΣ"». Εκεί διαβάζουμε μεταξύ άλλων: «θέση έχουν οι Ολυμπιακοί, οι πατριώτες και οι εθνικιστές. Οποιοσδήποτε άλλος απορρίπτεται... Μπορούν να παραβρεθούν είτε Ολυμπιακοί είτε συναγωνιστές άσχετοι με την ιδέα του Ολυμπιακού, χωρίς όμως δικαιώματα πέραν της ελευθερίας του λόγου τους .

2. Για Παναθηναϊκό κατά τις προηγούμενες δεκαετίες η παρουσία νεοφασιστικών πυρήνων στα ελληνικά γήπεδα ήταν βασικά μια μυθολογία που αφορούσε μια οργάνωση «φάντασμα» τη ΝΟΠΟ (Ναζιστική Οργάνωση Παναθηναϊκών Οπαδών). Υποτίθεται ότι εμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1980, όταν μια παρέα Παναθηναϊκών φορούσε στρατιωτικές στολές, κάποιοι είχαν ξυρισμένο κεφάλι και κρεμούσαν μια ναζιστική σημαία στη Θύρα 13.

Η μυθολογία για τη ΝΟΠΟ την ήθελε βασική ομάδα κρούσης, έναντι του «εχθρού» των άλλων ομάδων. Οι φήμες τους θέλουν να εμπλέκονται σε ρατσιστικές επιθέσεις κυρίως στην ευρύτερη περιοχή Ζωγράφου, Αμπελοκήπων, Ιλισίων. Το όνομα ΝΟΠΟ δεν ξανακούστηκε μετά από παρέμβαση του τότε προέδρου της ΠΑΕ Παναθηναϊκός Γιώργου Βαρδινογιάννη, ο οποίος είχε προχωρήσει σε εκκαθάριση των οργανωμένων οπαδών τού Παναθηναϊκού. Πάντως είναι αξιοπερίεργο ότι μια δήθεν «μαχητική» οργάνωση δεν έχει αφήσει πίσω της ούτε ένα κείμενο, μια ένδειξη της ύπαρξής
της.

3.Στην ΑΕΚ υπήρξε αντίστοιχη κίνηση με τίτλο «Τρομοκρατική Οργάνωση Φιλάθλων ΑΕΚ» (ΤΟΦΑ). Δεν κατάφερε να αποκτήσει σημαντική υπόσταση και δράση αφού η δημιουργία της συνέπεσε μαζί με την «ORIGINAL», η οποία ήταν μαζικότερη και κυριάρχησε. Και η ιστορία της ΤΟΦΑ είναι παρόμοια με της ΝΟΠΟ. Εμφανίσεις «φάντασμα», ανάρτηση πανό στο γήπεδο, σημαίας με τη σβάστικα και τίποτα άλλο. Ούτε γραφεία, ούτε κείμενα. Τίποτα! Έτσι άνετα θα μπορούσε να πει κάποιος ότι και στον Άρη υπήρχε πυρήνας νεοφασιστών αφού για χρόνια στη θύρα 3 υπήρχε πανό με σβάστικα, νεκροκεφαλές και το σύνθημα: «Καλώς ήρθατε στο Νταχάου»

4. Πανό με φασιστικά σύμβολα (νεκροκεφαλές των SS, κέλτικοι σταυροί κ.λπ.) «κοσμούν» τις εξέδρες αρκετών ομάδων, π.χ. του Απόλλωνα Καλαμαριάς. Είναι πραγματικά απορίας άξιο πώς μια ομάδα που εκπροσωπεί τον Ποντιακό ελληνισμό, το κατ' εξοχήν προσφυγικό κομμάτι των Ελλήνων, να «ανέχεται» πανό με φασιστικά σύμβολα. Εδώ πρέπει να ισχύει η εκδοχή της άγνοιας. Δηλαδή κάποιος που ξέρει τι είναι η συγκεκριμένη νεκροκεφαλή την έφτιαξε και οι υπόλοιποι απλά... κάθονται στην εξέδρα πίσω απ' αυτό το πανό. Είναι μια συνήθης τακτική. Πώς αλλιώς θα γέμιζαν τα φασιστικά σάιτ με φωτογραφίες από τα γήπεδα... Ευτυχώς όμως υπάρχει και η αντίθετη πλευρά. Στην εξέδρα των οργανωμένων οπαδών τής ΑΕΚ η ιδεολογική κυριαρχία της Original (www.original21.com) είναι αδιαμφισβήτητη. Με στενούς δεσμούς με τους οπαδούς της Λιβόρνο, της Μαρσέιγ, αλλά και της Σανκτ Πάουλι, πολλές φορές στις εξέδρες του ΟΑΚΑ έχουν «κρεμαστεί» πανό αλληλεγγύης. Το πιο πρόσφατο, αυτό για τον προφυλακισμένο αντιεξουσιαστή Νίκο Κουνταρδά. Μάλιστα, ο Κουνταρδάς, σε κείμενό του που είχε δημοιευθεί στο Athens Indymedia, είχε σημειώσει στο υστερόγραφο: «ΥΓ2: Να εκφράσω την ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ μου κι ένα ξεχωριστό ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ για την στήριξη σε κάποιους. "αλήτες των γηπέδων": τα παιδιά της ORIGINAL, του Αστέρα Εξαρχείων, της Λιβόρνο, της St. Pauli αλλά και του Παπάφη Club, οι οποίοι αποδεικνύονται ότι είναι πολύ πιο συνειδητοποιημένοι από κάποιους άλλους θεωρούμενους "σοβαρούς". Να συνεχίσουν τις κοινωνικές "παρεμβάσεις" τους, τον antifa κι αντιρατσιστικό χαρακτήρα τους μέσα, αλλά κυρίως έξω από τα γήπεδα και να αντισταθούνε στην ηλεκτρονική

παρακολούθηση και στον νέο τρομονόμο των εξουσιαστών που έχει στόχο τούς απανταχού ταραχοποιούς των γηπέδων. Τέλος, θα θυμίσω για πάρτη τους τα λόγια του Che: "Το ποδόσφαιρο δεν είναι απλά ένα παιχνίδι, αλλά ένα ακόμη όπλο για την Επανάσταση"». Παρόμοιες κινήσεις και σύνδεσμοι φιλάθλων υπάρχουν στην Παναχαϊκή, στον Αστέρα Εξαρχείων, στον Πανσερραϊκό, στον ΟΦΗ κ.α. Πολύ γλαφυρό είναι και το συμβάν στον αγώνα μπάσκετ του Παναθηναϊκού με την Μακάμπι όπου "σηκώθηκε" πανό υπέρ της Παλαιστίνης και τον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού .

Μιάς και αναφερθήκαμε στο αντιφασιστικό κομμάτι των γηπέδων πρέπει να θυμηθούμε κάποιες μοναδικές στιγμές στην ιστορία του αθλητισμού. Όταν σκεφτόμαστε τον αγώνα των μαύρων για ελευθερία, στο μυαλό μας έρχονται οι *Jackie Robinson* και *Muhammad Ali*. Η ιστορία του σύγχρονου γυναικείου κινήματος είναι ελλιπής χωρίς αναφορά της ήττας του σωβινιστή *Bobby Riggs* από την *Billie Jean King*.Αυτό επίσης εξηγεί και το γιατί η ποδοσφαιρική ομάδα της Αλγερίας είχε κίνητρο να νικήσει την Αγγλία μετά την κλασική αντι-ιμπεριαλιστική ταινία του *Pontecorvo* «*Η Μάχη της Αλγερίας*».Και φυσικά, μια από τις πιο συγκινητικές στιγμές του αθλητισμού τον τελευταίο αιώνα: οι υψωμένες γροθιές του *Tommie Smith* και του *John Carlos* στο πόντιουμ των Ολυμπιακών Αγώνων του 1968.

Ένας από τους σημαντικότερους Αμερικανούς δημοσιογράφους, ο Ράσελ Μπέικερ δήλωσε: «Εδώ στην Αμερική το όπιο του λαού είναι ο

αθλητισμός». Παραφράζοντας την περίφημη φράση του Καρλ Μαρξ, η οποία στάθηκε ικανή να τον. δαιμονοποιήσει: «Η θρησκεία είναι το όπιο του λαού». Η κυρίαρχη ιδέα πως ένα κράτος αντιστέκεται σε εθνικούς, φυλετικούς και οικονομικούς εχθρούς μέσω που αθλητισμού επικρατεί εδώ και πάααρα πολλά χρόνια. Για να καταλάβω τώρα, υπάρχουν άνθρωποι που στηρίζουν σοβαρά την άποψη ότι η Ελλάδα αντιστέκεται μέσω του αθλητισμού; Ότι ο αθλητισμός κάνει υπέρβαση; Ποια ακριβώς είναι η υπέρβαση; Ότι οι πρωταθλήτριες ομάδες μας σε ποδόσφαιρο και μπάσκετ παίρνουν εκδίκηση για τον Ελληνικό λαό;;; Νομίζω πως και η γελοιότητα έχει κάποιο όριο, αλλά εκεί που σκέφτομαι το όριο θυμήθηκα κάτι άλλο. τους οπαδούς των ομάδων Ολυμπιακού, Παναθηναϊκού, ΑΕΚ, ΠΑΟΚ, Άρη κτλπ αλλά και των υπόλοιπων κατηγοριών να παίζουν ξύλο μεταξύ τους.

Εκεί, στη στάση Λαγός (Παιανία), όπου καταστηματάρχες και περίοικοι παρακολούθησαν έντρομοι νέους ανθρώπους να χτυπιούνται ανηλεώς μεταξύ τους με τούβλα, κλομπ, πέτρες, λοστάρια, μολότοφ, μαχαίρια, αξίνες, τσουγκράνες, τσεκούρια, ακόμη και αυτοσχέδιο φλογοβόλο (!). Είδαν ανθρώπους τραυματισμένους να σφαδάζουν στο οδόστρωμα, μέσα σε λίμνες αίματος και άκουσαν με φρίκη τη φράση: «Τελείωσέ τον... Μην τον κοιτάς... Τελείωσέ τον! Είναι βάζελος». Οι λέξεις μοιάζουν ανίκανες να περιγράψουν όσα συνέβησαν χθες στην Παιανία. Και ίσως τα πράγματα να είχαν εξελιχθεί ακόμη χειρότερα, αν κάποιοι από τους καταστηματάρχες δεν άνοιγαν τις πόρτες τους για να σώσουν κάποιους από τους τραυματίες που «εκλιπαρούσαν για βοήθεια», τη στιγμή που οι κραυγές «Σκοτώστε τους», «Θα σας λιανίσουμε ρε» είχαν καλύψει την περιοχή. Ο απολογισμός του παράλογου μίσους θλιβερός: ένας νεκρός και επτά τραυματίες. Όλοι τους νέοι άνθρωποι, ανάμεσά σε αυτούς και ανυποψίαστοι περαστικοί.(Απόσπασμα άρθρου της Αργυρώς Κ. Μώρου ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 30/03/2007)

Και ως δικηγόρος του διαβόλου θέτω την ερώτηση.. Που ήταν οι οπαδοί του Ολυμπιακού - Παναθηναϊκού και οι υγιείς φίλαθλοι την βραδιά που ψηφιζόταν το Μνημόνιο 2;; Και απαντώ, στο γήπεδο, στα καφενεία και στον καναπέ τους.

Ο Μπακούνιν κάποτε είπε: «οι άνθρωποι πάνε στην εκκλησία για τους ίδιους λόγους που πάνε στη ταβέρνα, για να ξεχάσουν τη μιζέρια τους, να φανταστούν για λίγα λεπτά ότι είναι ελεύθεροι και χαρούμενοι». Μέσα σε αυτό τον εκκωφαντικό και πολύχρωμο χαμό από σημαίες και τυφλό οπαδισμό μπορούμε να δούμε το ποδόσφαιρο ως μια παράμετρο της εξίσωσης που κάνει να φαίνεται ευκολότερο να ξεχνάς παρά να παίρνεις ενεργά μέρος στη μάχη ενάντια στην αδικία και την ανισότητα. Το ποδόσφαιρο είναι άθλημα ταξικό και πηγάζει από την λαϊκή τάξη, αν εμείς δεν το προστατεύσουμε θα είναι για πάντα ένας μηχανισμός χειραγώγησης του λαού από πολιτικούς και παράγοντες που ελέγχουν τον χώρο. Το ίδιο συμβαίνει και στους υπόλοιπους χώρους του αθλητισμού. Το ποδόσφαιρο (αλλά και ευρύτερα ο αθλητισμός), ως παιχνίδι, είναι το καλύτερο μέσο διαπαιδαγώγησης της νέας γενιάς, καθώς αναπτύσσει την ομαδικότητα, την αγωνιστικότητα, την ευγενή ανταγωνιστικότητα, τους μαθαίνει το φίλαθλο πνεύμα, τον σεβασμό ,να θέτουν στόχους και να προσπαθούν να τους κατακτήσουν.

"Football is a whole skill to itself. A whole world. A whole universe to itself.I love it because you have to be skilful to play it! Freedom! Football is freedom." (Bob Marley- 1979)"

Dr. Όου

Ευρώ ή Ραντε-βού…

Κάνοντας μια ανάγνωση στο αποτέλεσμα των εκλογών της 6ης Μάη, μπορούμε ξεκάθαρα να δούμε πως το δίλημμα που πρωτοστάτησε σε αυτές ήταν το «Μνημόνιο ή όχι». Ήταν ένα πραγματικό, ένα υπαρκτό δίλημμα (και όχι «ψευτοδίλημμα», όπως υποστηρίζει πχ το ΚΚΕ) και η απάντηση που δόθηκε από την πλειοψηφία του εκλογικού σώματος ήταν εκκωφαντική: Όχι Μνημόνια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ καρπώθηκε τα μέγιστα από αυτή τη διάθεση και την αποφασιστικότητα του κόσμου να κάνει το πρώτο βήμα, το βήμα δηλαδή της άρνησης ,της απονομιμοποίησης των Μνημονίων. Κι αυτό το πρώτο βήμα ,ανεξάρτητα αν τώρα μας φαίνεται «προφανές» ή «σίγουρο», μέχρι πριν λίγο καιρό αποτελούσε απλά μιαν ελπίδα για τις δυνάμεις της Αριστεράς και του κινήματος.

Στις επερχόμενες εκλογές της 17ης Ιούνη, διαφαίνεται πως το δίλημμα θα είναι ξανά το ίδιο, αναβαθμισμένο με την πραγματική προοπτική μιας Αριστερής κυβέρνησης. Ο λαός όμως, έχοντας κάνει το πρώτο βήμα, είναι θαρρώ έτοιμος να πάει τη σκέψη του και τον προβληματισμό του ακόμα πιο βαθιά, στη ρίζα όλων των Μνημονίων και των βάρβαρων αντιλαϊκών μέτρων που τα συνοδεύουν: **Στην ίδια την ΕΕ και την ευρωζώνη.**

Είναι υποτιμητικό για έναν λαό που εδώ και 2 χρόνια είναι σχεδόν καθημερινά στους δρόμους να θεωρούμε πως δεν είναι έτοιμος να βρεθεί αντιμέτωπος με τέτοια –πολύ σημαντικά πράγματι- διλήμματα. Το «μέσα ή έξω από το € και την ΕΕ» είναι ένα πραγματικό ερώτημα που αρχίζει να τίθεται επιτακτικά πλέον κι από τις ίδιες τις αστικές συστηματικές δυνάμεις, έστω και εν είδη εκβιασμού. Η Αριστερά από τη μεριά της (κυρίως ο ΣΥΡΙΖΑ) , αντί να σηκώσει το γάντι και να ζυμώσει όλον αυτόν τον κόσμο που την εμπιστεύθηκε και στους δρόμους αλλά και στην κάλπη, περιορίζεται σε μια φοβική στάση απέναντι σε αυτό το ερώτημα, δίνοντας μέρα με τη μέρα όλο και περισσότερα διαπιστευτήρια για τις φιλο-ΕΕ διαθέσεις της. Από το «ακύρωση όλων των Μνημονίων» πήγαμε στην «νομική ακύρωση κάποιων μέτρων», ύστερα στην «πολιτική ακύρωση κάποιων μέτρων» και τελικά στην «επαναδιαπραγμάτευση». Κι όλα αυτά υπό το φόβο της αντίδρασης του εκλογικού σώματος στην περίπτωση που θα ετίθετο καθάρια κι επιτακτικά το δίλημμα «ευρώ ή όχι».

Αυτό που πρέπει να καταλάβει ο κόσμος είναι το εξής απλό: Τα Μνημόνια, πέραν του ρόλου του οδοστρωτήρα των μέχρι τώρα λαϊκών και εργασιακών κεκτημένων, έχουν κι ακόμη έναν ρόλο: **αυτόν του εγγυητή πως θα παραμείνουμε στο Ευρώ**. Κοντολογίς, **τα ίδια τα Μνημόνια είναι αυτά που σιγουρεύουν πως μια χώρα θα συνεχίσει να βρίσκεται μέσα σε αυτόν τον αντιλαϊκό ιμπεριαλιστικό μηχανισμό.** Επομένως, μια άποψη που λέει πως είναι εφικτή η παραμονή στην ευρωζώνη και συνάμα η έξοδος από τα Μνημόνια, κάνει –εσκεμμένως ή ακουσίως- μια τρομερά στρεβλή ανάγνωση της ίδιας της πολιτικής της ΕΕ, του ίδιου του ιμπεριαλιστικού μηχανισμού. Επιπρόσθετα, υποτιμά τις δυνάμεις του λαϊκού κινήματος και υποβιβάζει τα πραγματικά επίδικα τα οποία πλέον αφορούν άμεσα την ίδια την επιβίωση μεγάλης μερίδας του λαού.

Και να ξεκαθαρίσουμε κάτι: **δεν είναι η κάθε «δραχμή» καλή για το λαό.** Ας μην ξεχνάμε πως εδώ και πολύ καιρό μειοψηφική μερίδα του εγχώριου Κεφαλαίου έχει συμφέρον από την έξοδο από το € και την επιστροφή σε εθνικό νόμισμα. Όταν τα πράγματα σφίξουν ακόμα πιο πολύ για την ευρωζώνη (η οποία παρεμπιπτόντως πάει με ακόμα πιο γοργά βήματα για φούντο), αυτή η μερίδα ίσως πάψει να είναι μειοψηφική. Εκτιμώ, δε, πως δε θα αργήσει η μέρα όπου η Δεξιά θα προτείνει η ίδια έναν εναλλακτικό δρόμο, έξω από το Ευρώ, περιγράφοντας έτσι μια αστική διαχείριση της εξόδου που σε καμία περίπτωση δε θα ωφελήσει το λαό (ίσαίσα θα τον καρατομήσει διπλά).
Αντί λοιπόν η Αριστερά να περιμένει σε ρόλο κομπάρσου να τεθεί το ζήτημα από τους αστούς, ας θέσει αυτή πρώτη ένα καθολικό και υψίστης σημασίας ερώτημα: **«Μετά το Ευρώ,τι;»**
Ας σταματήσει ,δηλαδή, να αναλώνεται δικαιολογώντας τα αδικαιολόγητα και εξηγώντας τα ανεξήγητα (πχ ότι είναι εφικτή η παραμονή σε ΕΕ-€ και παράλληλα η μακροχρόνια βελτίωση των επιπέδων διαβίωσης του λαού) και ας αρχίσει να ασχολείται με το πραγματικό επίδικο του πώς μπορεί να γίνει μια κοινωνική και παραγωγική ανασυγκρότηση ώστε ο λαός να αποτινάξει από τις πλάτες του το βραχνά του χρέους του Ευρώ και των Μνημονίων και πώς μπορεί να επωφεληθεί από αυτή τη μετάβαση.
Αν δε μιλήσουμε τώρα για την ανάγκη ύπαρξης αυτόνομης οικονομικής εθνικής οικονομικής πολιτικής προς όφελος των εργαζομένων και του λαού, αν δε μιλήσουμε τώρα για την ανάγκη ρήξης με ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς που καταδυναστεύουν τις τύχες τόσων ευρωπαϊκών λαών, αν δε μιλήσουμε τώρα για την ανάγκη της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας σε σοσιαλιστική κατεύθυνση, αν δε μιλήσουμε τώρα για την ανάγκη εθνικοποίησης των τραπεζών και των στρατηγικών επιχειρήσεων, αν δε μιλήσουμε τώρα για την ανάγκη του εργατικού ελέγχου του παραγόμενου πλούτου, πότε θα το κάνουμε; Όταν θα έχει σκάσει η βόμβα της χρεωκοπίας στα χέρια του ΣΥΡΙΖΑ και οι αστικές δυνάμεις θα κάνουν πάρτι προπαγάνδας κατά όλης της Αριστεράς; Ή όταν θα αρχίσουν οι ναζί της ΧΑ να παίρνουν και επίσημα διαταγές από το αρχηγείο της ΕΛΑΣ για καταστολή των «αριστερών και κομμουνιστικών δυνάμεων»;
Η ώρα για το λαό να προβληματιστεί, να ζυμωθεί, να αποφασίσει και να τολμήσει είναι **ΤΩΡΑ.**
Η ιστορία δε συγχωρεί αυτούς που αργούν στα ραντεβού τους. Και οι επόμενοι μήνες, ανεξαρτήτως του ποια κυβέρνηση θα προκύψει, αποτελούν ίσως το πιο σημαντικό ραντεβού του λαού αυτού με την Ιστορία του.

ΥΓ: Το ραντεβού αυτό θα γίνει στους δρόμους κι όχι στους διαδρόμους. Ας είμαστε όλοι συνεπείς κι αποφασισμένοι…

Συνέντευξη Λεωνίδας Βατικιώτης : «έξοδος απ'το Ευρώ , η μόνη διέξοδος»

Ο Λεωνλίδας Βατικιώτης , οικονομολόγος και δημοσιογράφος μιλά στο babushka.gr , για την κρίση στην Ευρωζώνη , το Ευρώ και την προοπτική μιας διαφορετικής αντιμετώπισης της κρίσης...

1/Τον Τελευταίο καιρό , η ευρωζώνη φαίνεται να μπαίνει σε όλο και πιο βαθιά κρίση. Αυτό είναι αποτέλεσμα της Παγκόσμιας οικονομικής κρίσης , η του ίδιου του οικοδομήματος της ευρωζώνης;

Η αναμενόμενη για το μεσημέρι του Σαββάτου 9 Ιουνίου επίσημη προσφυγή της Ισπανίας στον αποκαλούμενο μηχανισμό διάσωσης αποτελεί την πιο τρανταχτή απόδειξη της αποτυχίας των συνταγών που έχουν μέχρι σήμερα προκριθεί από την Γερμανία για την επίλυση της κρίσης στην ευρωζώνη. Η κρίση λοιπόν βαθαίνει στην ευρωζώνη, ως αποτέλεσμα των εξοντωτικών πολιτικών λιτότητας και της εξωφρενικής απαίτησης της ΕΕ να διασωθούν οι τράπεζες, που αποτελούν τον μεγάλο ασθενή.
Η διεθνής κρίση δεν έχει επιλυθεί, παρά τη φαινομενική νηνεμία. Η ασυνήθιστη απόφαση μάλιστα της Κίνας να μειώσει τα επιτόκια της, για πρώτη φορά μετά το 2008, κάνει όλους να αναρωτιούνται τι παραπάνω ξέρει για την ρότα της παγκόσμιας οικονομίας το επόμενο διάστημα η Κίνα.
Παρόλα αυτά σε καμία άλλη περιοχή του πλανήτη η κρίση δεν έχει προσλάβει τόσο απρόβλεπτο χαρακτήρα όσο στην ευρωζώνη. Αρχικά, η κρίση στην ευρωζώνη προσέλαβε τον συγκεκριμένο χαρακτήρα λόγω της ύπαρξης το ευρώ. Η δημοσιονομική κρίση, με άλλα λόγια, ήταν ο ειδικός «αυστηρά ευρωπαϊκός» τρόπος που προσέλαβε η κρίση η οποία ξέσπασε στις ΗΠΑ τον Σεπτέμβριο του 2008 με την κατάρρευση της Λίμαν Μπράδερς. Στη συνέχεια, οι συνταγές αιματηρής λιτότητας που επιβλήθηκαν αποτέλεσαν το λάδι στη φωτιά της υπό εξέλιξη κρίσης.

2/Ποια στοιχεία διαφοροποιούν την ελληνική κρίση από την ευρωπαϊκή; Γιατί η Ελλάδα προσέφυγε στο μηχανισμό στήριξης;

Η Ελλάδα προσέφυγε στον μηχανισμό στήριξης, υποτίθεται, για να ξεπεράσει τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε στην χρηματοδότηση των ταμειακών της ελλειμμάτων. Το αποτέλεσμα ωστόσο, δύο χρόνια μετά και παρά τις αρχικές προβλέψεις, είναι η Ελλάδα να παραμένει αποκλεισμένη τις αγορές. Θα συνεχίσει μάλιστα να είναι αποκλεισμένη από τις αγορές για πολλά χρόνια ακόμη, καθώς η χρεοκοπία την οποία υποτίθεται πως θα απέτρεπαν τα Μνημόνια δεν απετράπη και, το χειρότερο, έγινε με τους όρους των δανειστών. Η ελληνική οικονομία έτσι, υπό την επίκληση των οξύτατων δημοσιονομικών προβλημάτων που ανέκαθεν αντιμετώπιζε, έγινε πειραματικό εργαστήριο για την διαχείριση των κρίσεων χρέους και των αναδιαρθρώσεων του δημόσιου χρέους. Πολύ περισσότερο όμως η προσφυγή χρησιμοποιήθηκε σαν ένας μοχλός που θα στρέψει τις κοινωνικές κατακτήσεις στον $19^{ο}$ αιώνα. Κι αυτό επιτεύχθηκε αρχικά χάρη στο ΠΑΣΟΚ που με μια ασυνήθιστη ωμότητα εφάρμοσε τα πιο κανιβαλικά μέτρα λιτότητας.

3/Ήταν αναπόφευκτη αυτή η προσφυγή;

Η προσφυγή δεν ήταν αναπόφευκτη. Παρότι τα υψηλά επιτόκια με τα οποία αναγκαζόταν να δανείζεται το ελληνικό δημόσιο τον Απρίλιο του 2010 υπογραμμίζουν ότι η δημοσιονομική κρίση δεν ήταν απλώς μιά κατασκευασμένη απειλή, η ελληνική κυβέρνηση είχε στη διάθεσή της πολλές άλλες επιλογές πριν καταλήξει στον Μηχανισμό Διάσωσης ΔΝΤ - ΕΕ. Σε αυτές τις επιλογές περιλαμβανόταν η δυνατότητα εσωτερικού δανεισμού κι επίσης διεθνούς από χώρες όπως η Κίνα και η Ρωσία, δυνατότητα την οποία αξιοποίησε πέρυσι η Κύπρος, επιλύοντας πρόσκαιρα τις δυσκολίες χρηματοδότησης των δημοσιονομικών της αναγκών.
Το γεγονός ότι η προσφυγή στον μηχανισμό ΔΝΤ - ΕΕ ήταν προαποφασισμένη το είχε ομολογήσει άλλωστε ο Φίλιππος Σαχινίδης στην τηλεόραση της ΝΕΤ όταν είχε δηλώσει πως η απόφαση είχε ληφθεί από την επόμενη της εκλογικής νίκης του ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβριο του 2009. Το γεγονός επίσης πως κάθε άλλο παρά ήταν αναπόφευκτη η προσφυγή, αλλά αντίθετα ήταν ζητούμενο, αποδεικνύεται κι από την απροθυμία του ελληνικού δημοσίου να απορροφήσει τα ποσά που του προσφέρονταν σε δημοπρασίες ομολόγων από τον Ιανουάριο του 2010 όταν ακόμη οι αγορές δεν έδειχναν τα δόντια τους, εύκολα όμως διακρινόταν η θύελλα που πλησίαζε. Όπως όμως φάνηκε ορισμένοι την επιζητούσαν.

«η προσφυγή στον μηχανισμό ΔΝΤ - ΕΕ ήταν προαποφασισμένη ...»
«η απόφαση είχε ληφθεί από την επόμενη της εκλογικής νίκης του ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβριο του 2009.»

4/Τις τελευταίες μέρες βλέπουμε ότι και η Ισπανία οδηγείται στο μηχανισμό στήριξης , πως θα επηρεάσει αυτό την υπόλοιπη ευρωζώνη;

Όταν οι τρείς (Ελλάδα, Ιρλανδία, Πορτογαλία) γίνονται τέσσερεις (με την προσθήκη της Ισπανίας), το ερώτημα που τίθεται είναι ποιος θα είναι ο πέμπτος. Κι η απάντηση είναι μάλλον προφανής: Η Ιταλία!
Με άλλα λόγια, τοποθετώντας οι Γερμανοί και την Ισπανία στο κάδρο της κρίσης (έτσι ώστε να «ασφαλίσουν» τρόπον τινά τις σοβαρές επενδύσεις τους εκεί) η κρίση θα επεκταθεί, αποδεικνύοντας ότι το Βερολίνο αξιοποιεί την κρίση χρέους που το ίδιο προκάλεσε στην ευρωζώνη έτσι ώστε να επιβάλλει παντού την λιτότητα.

5/ Θεωρείτε πιθανό το ενδεχόμενο πτώχευσης της ελληνικής οικονομίας ή ισχύει ότι έχουμε πτωχεύσει στην πράξη;

Η ελληνική οικονομία επισήμως, μετά την συμφωνία ανταλλαγής των ομολόγων (PSI) πτώχευσε! Επί Παπαδήμου, που ανέλαβε στο πλαίσιο ενός πρωτοφανούς για τα ευρωπαϊκά κεκτημένα συνταγματικού πραξικοπήματος με ευθύνη της Μέρκελ, είχαμε την πέμπτη στη σειρά πτώχευση του ελληνικού καπιταλισμού.

6/Υποστηρίζεις ότι η παύση πληρωμών και η έξοδος από το ευρώ ,θα έβγαζε την ελληνική οικονομία από το σημερινό αδιέξοδο. Σε τι διαφοροποιείται η πρόταση της από την παύση πληρωμών-πτώχευση;

Η πτώχευση που επιβλήθηκε πριν λίγους μήνες συνοδεύεται από τεράστιο κοινωνικό κόστος. Αναφέρω επιλεκτικά: μειώσεις μισθών στον ιδιωτικό τομέα, απολύσεις στον δημόσιο, νέες μειώσεις στις κοινωνικές δαπάνες, σαρωτικές ιδιωτικοποιήσεις και ταυτόχρονα ασφαλιστικά ταμεία και ΝΠΔΔ όπως σχολές και επιμελητήρια που είχαν υποχρεωτικά τις καταθέσεις στην Τράπεζα της Ελλάδας υπέστησαν «κούρεμα» (αμφιβόλου νομιμότητας!) ακόμη και 95%. Οι τράπεζες όμως θα δουν τα κεφάλια τους να αυξάνουν με ποσά που είναι ίσα με την αξία των ομολόγων που κατείχαν, θα αποζημιωθούν δηλαδή στο 100%.
Όλα τα παραπάνω (που αποτελούν μια τυπική περίπτωση χρεοκοπίας με την πρωτοβουλία των πιστωτών κι όιχι του κυρίαρχου κράτους) θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν το ελληνικό δημόσιο είχε κηρύξει παύση πληρωμών, αξιοποιώντας το διεθνές δίκαιο που επιτρέπει σε ένα κράτος να επικαλεστεί την κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να σταματήσει να εξυπηρετεί το δημόσιο χρέος του.

Από 'κει και πέρα αυτό που έπρεπε και μπορεί και τώρα να γίνει είναι η ελληνική κυβέρνηση να συγκροτήσει ανεξάρτητη και διεθνή Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου που θα ελέγχεται από την κοινωνία και θα λογοδοτεί σε αυτήν ώστε να βρει όλα εκείνα τα νομικά επιχειρήματα που θα την βοηθήσουν να αποτινάξει από πάνω της τη δουλεία του χρέους. Δύο γεγονότα ειδικότερα, τα 700 δισ. ευρώ που οφείλει η Γερμανία στην Ελλάδα και ο παράνομος χαρακτήρας των δύο δανειακών συμβάσεων που επέβαλε η Τρόικα, διευκολύνουν ώστε ο ελληνικός λαός να μην πληρώσει ούτε ένα ευρώ.
Ή, ούτε μία νέα δραχμή! Η έξοδος της Ελλάδας από τη νομισματική φυλακή της ευρωζώνης αποτελεί όρο εκ των ουκ άνευ για την άσκηση μιας επεκτατικής οικονομικής πολιτικής μισθολογικών αυξήσεων και κοινωνικών παροχών που έχει ανάγκη ο σύγχρονος εργαζόμενος άνθρωπος. Τέτοια πολιτική εντός του ευρώ δεν μπορεί να υπάρξει, πολύ περισσότερο μετά το Δημοσιονομικό Σύμφωνο που ποινικοποιεί τα δημοσιονομικά ελλείμματα, καθιερώνοντας μάλιστα αυτόματες διαδικασίες προσφυγής του Ευρωπαϊκού δικαστηρίου εναντίον χωρών που επιλέγου να διατηρούν δημοσιονομικά ελλείμματα!

«Οι τράπεζες όμως θα δουν τα κεφάλια τους να αυξάνουν με ποσά που είναι ίσα με την αξία των ομολόγων που κατείχαν, θα αποζημιωθούν δηλαδή στο 100%.»

7/Με μια τέτοια εξέλιξη ,δεν θα υπήρχε ο κίνδυνος να οδηγηθούμε σε μια κλειστή οικονομία;

Κατ' αρχήν χώρες όπως η Νορβηγία, η Σουηδία, η Ελβετία και η Δανία οι οποίες δεν χρησιμοποιούν το ευρώ δεν αποτελούν και τόσο πολύ παραδείγματα προς αποφυγή, ούτε σε ότι αφορά τον βαθμό ανοίγματος της οικονομίας τους, ούτε σε ό,τι αφορά το βιοτικό τους επίπεδο, το οποίο πρέπει να μας απασχολεί περισσότερο. Επλήγησαν μάλιστα πολύ λιγότερο από την τρέχουσα κρίση.
Κίνδυνοι, ωστόσο, προφανώς υπάρχουν. Αν η έξοδος γίνει κατ' εντολής της Μέρκελ και υπό την πολιτική ηγεσία του Αντ. Σαμαρά ή του Λ. Παπαδήμου θα σημάνει μια τεράστια κοινωνική οπισθοδρόμηση. Αν, αντίθετα, γίνει ταυτόχρονα με την επιβολή ελέγχων στην κίνηση κεφαλαίων, την εθνικοποίηση των τραπεζών που από το 2008 έχουν αμειφθεί με 150 δις. (παραμένοντας άγνωστο, έναντι ποιών υπηρεσιών τους.), την αύξηση της φορολογίας των ανωνύμων εταιρειών, την χορήγηση αυξήσεων σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα ανεργίας μαζί με την γενναία στήριξη της δημόσιας σφαίρας (υγεία, παιδεία, ασφάλιση, μεταφορές, κ.α.) τότε δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος να μετατραπεί η υιοθέτηση της δραχμής σε παγίδα.

«Πολύ σύντομα οι λαϊκοί αγώνες όλων όσων πλήττονται από αυτή την βάρβαρη πολιτική θα οδηγήσουν σε ήττα την Μέρκελ και τους συνοδοιπόρους της σε κάθε χώρα.»

8/Η ΕΕ διανύοντας την τωρινή κρίση ,φαίνεται πως στρέφεται προς μία συντηρητική αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης, με συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, σε σχέση με την μεγάλη κρίση του '29 που επένδυαν στην ανάπτυξη και στην ενίσχυση του κράτους πρόνοιας. Πώς εξηγείτε αυτή την "αντιστροφή" των ρόλων στην παγκόσμια οικονομική σκηνή;

Είμαι σίγουρος ότι αυτή η αντιστροφή, αποτέλεσμα των αρνητικών ταξικών συσχετισμών, είναι πρόσκαιρη. Πολύ σύντομα οι λαϊκοί αγώνες όλων όσων πλήττονται από αυτή την βάρβαρη πολιτική θα οδηγήσουν σε ήττα την Μέρκελ και τους συνοδοιπόρους της σε κάθε χώρα. Και τότε η «δική μας Ευρώπη», των γερμανών Σπαρτακιστών και της Ρόζας Λούξεμπουργκ, της δημοκρατικής Ισπανίας και του αντιφασιστικού αγώνα, του Μάη του '68 και του δικού μας Πολυτεχνείου θα πάρει την εκδίκησή της, κρατώντας στα χέρια της τις σημαίες της δικής μας συνταρακτικής εποχής των μεγάλων ανακαλύψεων και των σπουδαίων επιτευγμάτων.

ΤαΨηΛάΤηΣΕβΔοΜάΔαΣ (μέρος β')

«Η εισβολή των παρανόμων θα τελειώσει, αλλά όχι με αυτοδικίες, όχι με ακρότητες. Με το νόμο και τη στήριξη της Ευρώπης» υποστήριξε ο πρόεδρος της ΝΔ, Αντώνης Σαμαράς, κατά την επίσκεψή του στον Άγιο Παντελεήμονα.
Ιδού λοιπόν , ποιός φέρνει τον πραγματικό εκφασισμό της κοινωνίας και την Χρυσή Αυγή στην Βουλή...

Με αίτημα την «ίση μεταχείριση όλων των εμπλεκομένων εργαζομένων στις εκλογικές εργασίες» το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕ-ΟΤΑ αποφάσισε αποχή όλων των εργαζομένων των ΟΤΑ από κάθε εκλογική εργασία μέχρι την 15η Ιουνίου, καθώς και την προκήρυξη 48ωρης απεργίας στις 16 και 17 Ιουνίου. Στη ανακοίνωση η ΠΟΕ-ΟΤΑ καταγγέλλει «το συνεχιζόμενο εμπαιγμό και εξευτελισμό των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση από το υπ.Εσ.», δεδομένου όπως αναφέρει, ότι μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί η απόφαση για την καταβολή «αξιοπρεπούς εκλογικής αποζημίωσης».

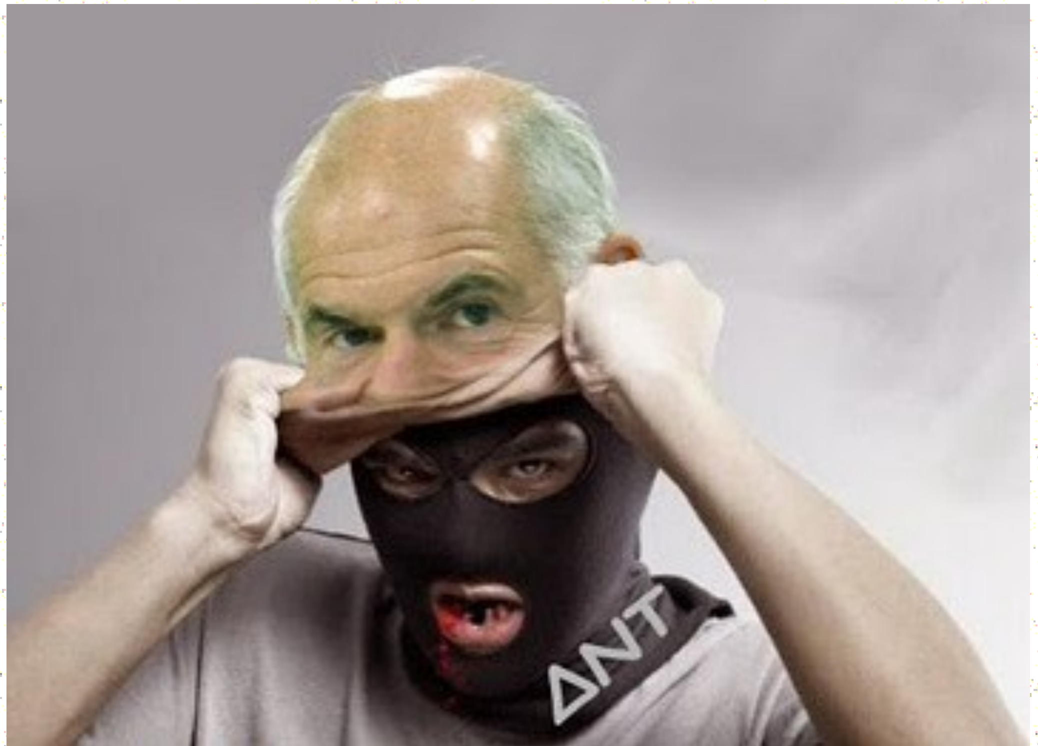
Ο Fitch υποβάθμισε την Ισπανία.
Εν μέσω σεναρίων για προσφυγή της Ισπανίας στον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης με φόντο την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού της τομέα, ο οίκος Fitch προχωρά σε υποβάθμιση της χώρας σε BBB από A με αρνητικές προοπτικές. Λίγη ώρα νωρίτερα, αναλυτής του οίκου δήλωνε πως ενδεχόμενη έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα προκαλούσε την αυτόματη υποβάθμιση πέντε χωρών της περιφέρειας ενώ θα έθετε υπό παρακολούθηση για πιθανή υποβάθμιση όλες τις χώρες της ευρωζώνης. Συγκεκριμένα, θα υποβάθμιζε αμέσως την Κύπρο, την Ιρλανδία, την Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία!
Και βέβαια , για τις καταχρεωμένες ιδιωτικές τράπεζες της Ισπανίας η Ελλάδα θα πάρει πάλι την ευθύνη...

Στάση πληρωμών επιβάλλει το κράτος για χιλιάδες συμβασιούχους που ξαναγύρισαν στην εργασία τους κερδίζοντας σχετικές πρωτοβάθμιες δίκες. Ενεργοποιώντας μια αμφίβολης συνταγματικό τητας ρύθμιση του Ν. 4072/12, το κράτος αρνείται να καταβάλει τη μισθοδοσία στους δικαστικά δικαιωθέντες συμβασιούχους εάν οι ίδιοι δεν προσκομίσουν προηγουμένως τραπεζικές εγγυητικές επιστολές, ισόποσες με τον μισθό τους!
Στην πράξη οι συμβασιούχοι , καλούνται προκειμένου να πληρωθούν, να καταβάλουν οι ίδιοι τη μισθοδοσία τους στον ίδιο τους τον εαυτό για να εκδοθούν οι αναγκαίες πλέον εγγυητικές επιστολές τραπεζών.

Κατακραυγή κατά του Κασιδιάρη και της Χρυσής Αυγής !
Οι γροθιές του Κασιδιάρη, και η «ζωντανή» επίθεση εναντίον δύο γυναικών στην τηλεόραση του ΑΝΤ1, ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων από τον πολιτικό και πνευματικό κόσμο της χώρας.
Το περιστατικό απροκάλυπτης βίας από τον υμνητή του Χίτλερ Ηλία Κασιδιάρη της Χ.Α., την οποία ψήφισαν 440.985 πολίτες στις προηγούμενες εκλογές, δείχνει απλώς ότι το αυγό του φιδιού έχει εκκολαφθεί στην ελληνική κοινωνία και την απειλεί. Τα χαστούκια και οι γροθιές εναντίον της Λιάνας Κανέλλη και το πέταγμα του νερού κατά της Ρένας Δούρου, καθώς και οι ύβρεις ένθεν και κείθεν (παλιοκουμούνι, φασισταριό, νούμερο, ρουφιάνοι) ήταν ουσιαστικά επίθεση κατά όλης της Αριστεράς αλλά και της Δημοκρατίας , λίγο πριν τις κρίσιμες για τη χώρα εκλογές της 17ης Ιουνίου.

Σύμφωνα με εγκύκλιο που στάλθηκε στις ΔΟΥ όλης της χώρας, από το Υπ. Οικονομικών και η οποία προβλέπει κατασχέσεις καταθέσεων, αυτοκινήτων, μισθών, ακινήτων, συντάξεων ακόμα και ενοικίων και λοιπών εισοδημάτων, σε βάρος όλων όσων έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο άνω του "αστρονομικού" ποσού των 3.000 ευρώ και σε βάρος αυτών που χρωστούν πλέον του επίσης "αστρονομικού" ποσού των 5.000 ευρώ ακόμα και ποινικές διώξεις, δηλαδή φυλάκιση...
Το ποιόν της υπηρεσιακής κυβερνήσεως Πικραμμένου , που δεν μπορεί να βρει φάρμακα αλλά μπορεί να κλείσει τον κοσμάκη μέσα...

Το ΔΝΤ έκανε τον Παράδεισο… Κόλαση!

Τώρα θα σας παρουσιάσω το χρονικό της εισόδου του ΔΝΤ, στον παράδεισο και στην κόλαση όπως πραγματικά συνέβη, με στοιχεία!
Πριν δυο χρόνια η κατάσταση σε παράδεισο και κόλαση, ήταν όπως τα ξέρεται : ησυχία, πράσινα λιβάδια και άνθρωποι ντυμένοι στα λεύκα για τον παράδεισο και καζάνια, φωτιές βασανιστήρια και κόκκινα διαβολάκια για την κόλαση!
Όλα αυτά μέχρι ο άγιος Πέτρος με το οικονομικό του επιτελείο να διαπιστώσουν, ότι το χρέος του παράδεισου ήταν μη βιώσιμο! Καλούν σε Θεϊκό σύμβούλιο όπου αναλύουν την κατάσταση. Για να μην σας λέω πολλά το χρέος του παράδεισου ήταν γύρω στα 200 δις, την ιδία στιγμή που η κόλαση χρωστούσε στον παράδεισο περίπου 200 δις!
Πετάγετε λοιπόν ο Ιούδας που κατά παράδοξο λόγο βρίσκεται στον παράδεισο, και προτείνει να συμψηφίσουν τα χρέη τους ο ένας προς τον άλλο και να λήξει το ζήτημα. Του Χριστού αυτό του φάνηκε πολύ λογικό και σπεύδει να υποστηρίξει τον Ιούδα… τότε πετάγετε ο Γιωργάκης και λέει» παιδία αυτά δεν γίνονται» θα σας πω εγώ τι θα κάνετε!
Η λύση είναι μια, θα καλέσουμε το ΔΝΤ και αυτό θα σας χρηματοδοτήσει ώστε να μπορέσετε να ανακάμψετε γρήγορα και να ξαναβγείτε μέσα σε δυο χρόνια στις αγορές. Τσουπ πετάγεται διπλά στον Γιωργάκη ένας κουστουμαρισμένος κρατώντας κάποια έγγραφα στα χέρια του. Δίνει τα έγγραφα στον Γιωργάκη και αυτός με την σειρά του στον Άγιο Πέτρο.
Μετά από δυο μήνες ο Άγιος Πέτρος, καλεί παγκόσμιο συμβούλιο και εκεί οι αντιπρόσωποι της κόλασης μαθαίνουν ότι και αυτοί έχουν πρόβλημα με το χρέος τους αφού είναι περίπου 200 δις την ιδία ώρα που ο παράδεισος τους χρεωστάει περίπου 200 δις.
Έτσι ο Άγιος Πέτρος για να προλάβει καταστάσεις τύπου Ιούδα τους λέει ότι η λύση είναι το ΔΝΤ . Και αυτοί το αποδέχονται (δεν ξέρεται πόσο αθώα είναι τα παιδία της κόλασης). Μετά από έναν χρόνο τα πράγματα δεν πάνε όπως τα υπολόγιζαν και συγκαλούν νέο συμβούλιο εκεί η Κόλαση λέει ότι το χρέος της έχει ανέβει στα 500 δις και εξηγώ 200 στον παράδεισο και 300 στο ΔΝΤ το ίδιο βγαίνει και λέει και ο εκπρόσωπος από την πλευρά του παράδεισου! Τότε έρχεται η σειρά του Ιούδα που ρώτα ρε παιδία τι τα κάνατε από 300 δις καθένας σας που τα επενδύσατε;; Αία δεν τα επενδύσαμε σε έργα και υποδομές, ο Γιωργάκης μας συμβούλεψε να τα δώσουμε στις τράπεζες λέει ο άγιος Πέτρος! Και εμείς το ίδιο κάναμε λέει ο Κόλασης. Ήρθε και η ώρα του Γιωργάκη (που για ανεξήγητο λόγο βρίσκεται στον άλλο κόσμο) λοιπόν αγαπητοί μου μην ανησυχείτε το ΔΝΤ είναι εδώ. Να τώρα μου είπε ότι σας δίνει από 300 δις του καθένα ώστε να εξασφαλίσετε την ρευστότητα των τραπεζών για να μην κινδυνεύουν! Πατέ καλά ρε; Πετάγετε ο Ιούδας, και αλλά στις τράπεζες; Κανείς όμως δεν του έδωσε σημασία γιατί όλοι ήταν χαρούμενοι που οι τράπεζες θα έπαιρναν και αλλά λεφτά!!! Και φτάνουμε στο σήμερα αγαπητοί μου αναγνώστες, τα χρέη τον κόσμων δεν ξέρουμε πια πόσο είναι. Τελευταία άκουσα για πολλά τρις ο παράδεισος δεν θυμίζει σε τίποτα αυτό που ήταν, ο μισός καίγεται ώστε να γίνουν αιολικά πάρκα.

Ο υπόλοιπος σκάβεται γιατί λέει βρήκαν λιγνίτη πλέον δεν υπάρχουν τύποι με λεύκα αλλά κουστουμαρισμένοι του ΔΝΤ.
Η κόλαση αντίστοιχα ησυχία, παγετώνες, τα καζάνια τα πήρε το ΔΝΤ και τα έδωσε στην εκκλησιά για να κάνει συσσίτια, οι βασανιστές πλέον είναι άνεργοι και βασανίζονται και ο κόσμος δεν ξέρει που να πάει πια αφού ο παράδεισος έχει γίνει κόλαση!!!
Φήμες θέλουν το Γιωργάκη να οδεύει σε άλλο σύμπαν ώστε να προσφέρει βοήθεια!!!
Μπορεί να σας φαίνεται τραβηγμένη ιστορία, αλλά μην νομίζετε ότι η δικά μας κατάσταση ήταν πιο δύσκολη... όλα αυτά τα δύσκολα πράγματα πάντα λύνονται με εύκολους τρόπους! Αρκεί να υπάρχει μυαλό και όχι βρωμιά. Άνθρωποι που τα τόσα χρόνια εξέλιξης τους επηρέασαν και όχι ασπόνδυλα με φασίζουσες συμπεριφορές!
Το ηθικό δίδαγμα πάντως της ιστορίας (αληθινής) είναι ότι ο Γιωργάκης άλλαξε τον κόσμο ή απλά τον έκανε ΔΝΤ!

ΚΑΙ ΑΝ ΤΟ ΕΥΡΩ ΚΑΤΑΡΕΥΣΕΙ ΑΠΟ ΜΟΝΟ ΤΟΥ;

Τότε λοιπόν το ευγενέστατο κοριτσάκι θα ρωτήσει : Γιατί κύριε εμείς δεν ήμασταν προετοιμασμένοι για κάτι τέτοιο;
Όπως έχουν εδώ και καιρό ενημερώσει πολλοί γνωστοί οικονομικοί αναλυτές και οικονομολόγοι, το ευρώ σαν νόμισμα, λόγω της οικονομικής ανομοιογένειας των χωρών που ανήκουν στην ευρωζώνη, αλλά και της έλλειψης της οικονομικής κεντρικής διαχείρισης του νομίσματος (ενιαία οικονομική πολιτική όπως στο δολάριο), είναι σχεδόν βέβαιο πως από μόνο του θα καταρρεύσει. Έτσι μιλάμε για ένα τέλος το οποίο μπορεί να είναι πολύ πιο κοντά χρονικά από αυτό που περιμένουμε. Και εδώ έρχεται και το μεγάλο ερώτημα. Από την στιγμή που μετεκλογικά άρχισε ο νέος προεκλογικός αγώνας των κομμάτων, η συζήτηση έχει μεταφερθεί από το μνημόνιο-αντιμνημόνιο στο εντός ή εκτός του ευρώ και σε καθημερινή βάση έχουμε έναν καταιγισμό προπαγάνδας, ότι αν βγει η μία ή η άλλη αριστερή δύναμη στην εξουσία θα βγούμε από το ευρώ και εκεί κάπου έρχεται και η συντέλεια του κόσμου όπως αναφέρεται στην αποκάλυψη του Ιωάννη..και να ο κύριος Τσίμας, και να ο κύριος Πρετεντέρης και να ο Σαμαράς και να ο Σκάι και οποιοσδήποτε άλλος, ώστε να πιάσει τόπο η τρομοκρατία. Κατ' αρχήν νομίζω ότι δεν έχουμε λύσει το ζήτημα των πρώτων εκλογών, δηλαδή της μνημονιακής πολιτικής ή της αντίθετης και γι' αυτό, το ζήτημα του εντός ή εκτός ευρώ λειτουργεί καθαρά αποπροσανατολιστικά, με μόνο σκοπό να τρομοκρατήσει όσους ψηφίζουν. Πολλοί λοιπόν από τους παραπάνω είναι απολύτως βέβαιοι ότι σε περίπτωση εξόδου

από το ευρώ δεν θα έχουμε ζάχαρη να βάλουμε στον καφέ που δεν θα έχουμε και έτσι πρέπει να ψηφίσουμε τους ίδιους (όχι γιατί θέλουμε αλλά γιατί πρέπει). Αλλά κανείς μεγαλοδημοσιογράφος, κανένας Σαμαράς και κανείς Βενιζέλος, Ανεξάρτητος Έλληνας, Τζήμερος κλπ δεν μας λέει το οικονομικό του πρόγραμμα σε περίπτωση που η ευρωζώνη διαλυθεί από μόνη της και το ευρώ μας χαιρετίσει μια και καλή. Μπορεί να κινδυνολογούν όσο θέλουν ώστε να κερδίσουν ψήφους, αλλά σε σχέση με την αριστερά αυτοί δεν έχουν καμία απάντηση. Αντίθετα η αριστερά ή τουλάχιστον ένα μεγάλο μέρος της, πάνω σε αυτό έχει ξεκάθαρη πολιτική και οικονομική απάντηση και σίγουρα δεν βασίζεται στο παναγιά μου βόηθα να υπάρχει ευρώ, αλλά έχει προβλέψει τέτοιου είδους περιπτώσεις ώστε να είναι και η ίδια έτοιμη να δώσει τις απαντήσεις. Από αυτό μπορεί να καταλάβει κανείς το πόσο «χάρτινα» και καιροσκοπικά μπορεί να λειτουργεί η κύρια αστική πολιτική, που αντί να αντιτάξει μία πολιτική πρόταση ακόμα και δεξιά για την αντιμετώπιση μιας περίπτωσης κατάρρευσης του ευρώ, το αγνοεί συστηματικά σαν να μην υπάρχει καμιά περίπτωση να γίνει κάτι τέτοιο, παίζοντας κυριολεκτικά ένα απίστευτο παιχνίδι, όχι μόνο σε βάρος των οικονομικών του κόσμου της εργασίας, αλλά κυρίως παίζοντας ένα παιχνίδι με την ψυχολογία του. Και είναι μέχρι να τον οδηγήσει στα άκρα που δεν θα του χει μείνει και τίποτα να χάσει και τότε να δούμε κύριε Τσίμα, κύριε Τζήμερε, κύριε Σαμαρά….

Νέα γενιά : Ο μεγάλος πρωταγωνιστής - Θύτης ή θύμα

Η εκάστοτε νέα γενιά κατά <<παράδοση>> πέφτει πάντα θύμα χλευασμού και αρνητικής κριτικής των προηγούμενων γενεών, κλασσικό το παράδειγμα : <<όταν εμείς ήμασταν στην ηλικία σας..>> ή << η δικιά μας γενιά δεν θα άφηνε ποτέ αυτό να συμβεί>> ή << εμείς καταφέραμε κάτι και εσείς θέλετε ακόμα και την τροφή μασημένη >>, όλοι πιστεύω πως θα μπορούσαμε για ώρες ολόκληρες να αναπολούμε αυτή την μάχη μεταξύ των γενεών και την ανωτερότητα της μίας απέναντι στην άλλη. Οι προσωπικές εμπειρίες, μην θέλοντας να μειώσω τα έργα και τις ημέρες κάποιας γενιάς, δεν είναι τίποτα περισσότερο από γεγονότα και πράξεις που μπορούν να θεωρηθούν ως απτά παραδείγματα προς μίμηση ή αποφυγή, αυτό κρίνεται από το αποτέλεσμα που είχε ή ακόμα περισσότερο από το αποτέλεσμα που θα είχε στην σημερινή κοινωνία. Κανείς πιστεύω, δεν θα μπορούσε να μην θαυμάζει και να θέλει να παραδειγματιστεί από την γενιά του ΄70 και τα γεγονότα που αυτή έζησε, η λεγόμενη γενιά του Πολυτεχνείου έπαιξε έναν από τους βασικότερους ρόλους στην ανατροπή του πολιτικού σκηνικού και στην διαμόρφωση του ρου της σύγχρονης ιστορίας. Την βαραίνουν όμως τα λάθη που έγιναν κατά την μεταπολίτευση και λάθη που έγιναν ειδικά από άτομο που συμμετείχαν στο κίνημα, αυτό βέβαια δεν είναι ικανό να αμαυρώσει ή να μειώσει όλο το κίνημα, δυστυχώς ένα κομμάτι αυτού του κινήματος παρά την έξαρση της πολιτικοποίησης (και όχι της κομματικοποίησης) της εποχής ΄70-΄80 είτε κουράστηκε από τους αγώνες και αποσύρθηκε, είτε αναγκάστηκε λόγο συγκυριών να μειώσει την ενασχόληση του με τα κοινά, είτε εφησυχάστικε , είτε αποσύρθηκε γιατί πίστευε πως δεν έχει να δώσει κάτι άλλο, μπορεί ακόμα και να απογοητεύτηκε.

Οι λόγοι που το μεγαλύτερο κομμάτι έκανε ένα βήμα πίσω είναι πάρα πολλοί, σημασία όμως έχει πως μπροστάρης έμεινε μόνο το κομμάτι που εύκολα δηλητηριάστηκε από την εξουσία και παραγκώνισε το όραμά του, υπήρχαν βέβαια και αυτοί που ποτέ δεν έπαψαν να ονειρεύονται.Η οποιαδήποτε σύγκριση μεταξύ γενεών θα ήταν καταστροφική, το θέμα δεν είναι ποιος κερδίζει στο μέτρο της επαναστατικότητας αλλά πως οι επόμενες γενιές μαθαίνουν από τα λάθη των προηγούμενων και όλοι μαζί συνασπίζονται ενάντια στον κοινό εχθρό. Σημασία έχει το τι κάνεις σήμερα, το χθές θα το κρίνει η ίδια η ιστορία όταν έρθει η ώρα.

Όταν είσαι κομμάτι της γενιάς που ενηλικιώθηκε την τελευταία 10ετία το μόνο που γνώρισες ήταν μια σκληρή επίθεση απέναντι στην λεγόμενη απραξία, αδιαφορία και άγνοια που σε χαρακτηρίζει. Θεωρήσε η πιο καλά καταρτισμένη και μορφωμένη γενιά των τελευταίων ετών η οποία δεν χρησιμοποιεί τα όπλα της για έναν κοινό σκοπό. Ο χαρακτηρισμός η <<γενιά του καναπέ >> που χειραγωγείται από την καπιταλιστικά διαμορφωμένη κοινή γνώμη και εικόνα.

Έχει δημιουργηθεί μια φυσαλίδα που μέσα της μεγάλωσε αυτή η γενιά, η φυσαλίδα της επίπλαστης κοινωνικής ευμάρειας και της αφελούς πολιτικής ξεγνοιασιάς, η διερεύνηση – ενασχόληση με μια ιδεολογία καθώς και η εναντίωση για τον μέσο νεανικό νου αποτέλεσε μια βαριά ηθική πολυτέλεια που ουδεμία σχέση είχε με το lifestyle. Οι περισσότεροι εκλάμβαναν τις κοινωνικές-πολιτικές-οικονομικές εξελίξεις με το αδιάφορο και δεονισμένο στις τελευταίες γενιές απολιτίκ στιλ και ρόλο. Αυτή η γενιά είχε τόσο απορροφηθεί από τις εμπορικές προεκτάσεις του κοινωνικοπολιτικού γίγνεσθαι και τα θεμελιώδη στοιχεία της πολιτικής πραγματικότητας ώστε να έχουν τα αναγάγει σε ένα πανηγυρικό – οπαδικό γεγονός . Η αντιμετώπιση των εκλογών καθώς και των πολιτικών διαδικασιών μέσα και έξω από τα αμφιθέατρα ως ευκαιρία προς επίδειξη του ελληναρίστικου ωχαδερφισμού και της δουλοπρεπούς συμφεροντολογίας που κληρονόμησαν .

Πραγματικά αυτή την εικόνα έδινε ένα κομμάτι (ίσως αρκετά μεγάλο) της νέας γενιάς του σήμερα, όμως το πραγματικό της πρόσωπο τάραξε τα νερά και ανέτρεψε καταστάσεις. Την γενιά που το σύστημα ανέθρεψε με τέτοιο τρόπο ώστε να λέει πάντα ΝΑΙ και να μην φέρνει καμία αντίδραση στα τεκταινόμενα, την γενιά που μόνο ενδιαφέρον που της έδιναν ήταν η διασκέδαση τηλεόραση και ο καναπές, ξαφνικά βγαίνει στους δρόμους οργισμένη όσο ποτέ και διεκδικεί το παρόν και το μέλλον που της ανήκει. Η νέα γενιά έδειξε το πραγματικό της πρόσωπο στις μεγάλες απεργίες και πορείες, στις καταλήψεις σχολείων-πανεπιστημίων και δημόσιων κτηρίων, στις πλατείες, τους εργασιακούς χώρους και στα κινήματα ανυπακοής, στην καταστροφή που δημιουργείται από την ΕΕ, το ΔΝΤ ,την τρόικα και τα Μνημόνια. Το σύστημα όσο και αν ξαφνιάστηκε άμεσα χρησιμοποίησε του κλασσικούς κατασταλτικούς του μηχανισμούς, τρομοκρατία ,φόβος και όταν είδε πως αυτά δεν είναι ικανά να χαλιναγωγήσουν την οργή μπήκε στο παιχνίδι και η αστυνομία.

Η γενιά του ΝΑΙ είπε το μεγάλο ΟΧΙ, όχι στην κινεζοποίηση της ζωής μας, της δουλειάς μας, του μισθού/σύνταξης και των σπουδών μας. Το ΄06-΄07,το ΄08 και τον Αύγουστο του 2011 η νέα γενιά πρωτοστάτησε σε νικηφόρους αγώνες. Η οργή ήταν τόση που για ακόμα μια φορά το σύστημα αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει τα προβατοποιημένα υποχείρια της ΠΑΣΠ και της ΔΑΠ παρουσιασμένα με ένα ανεξάρτητο προσωπείο και όπου αυτό αδυνατούσε να λειτουργήσει ενεργοποιούσε τους φονιάδες της ΟΝΝΕΔ. Η αγανάκτηση, το όνειρο και η ελπίδα δεν είναι φούσκα που σκάει και ξεθυμαίνει για αυτό νέες και νέοι συσπειρωμένοι με τις υπόλοιπες ηλικίες κατακλύζουν πλατείες και δρόμους ,σπάνε τα δεσμά της φίμωσης ,του φόβου και της καταστολής .

Οι προηγούμενες γενιές ήθελαν να μας παραδώσουν έναν κόσμο που μόχθησαν να δημιουργήσουν, ένα κόσμο καλύτερο από αυτόν που έζησαν, έναν κόσμο ελπίδας, ένα κόσμο παρόμοιο με αυτόν που ονειρεύονταν. Κάποιοι κάποιοι καταχράστηκα, τα όνειρα και τους κόπους τους. Ήρθε λοιπόν η ώρα η δική μας, της νέας γενιάς, να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο κόσμο. Για σας, για μας,για τους επόμενους.

Dr Όου

Τι ακριβώς ζητάμε απ'την Ευρώπη;;;

Είναι πλέον σαφές πως , η κρίση επεκτείνεται με απειλητικούς ρυθμούς σε ολόκληρη την ευρωζώνη , χτυπώντας την πόρτα της Ισπανίας ενώ ήδη Ελλάδα, Πορτογαλία και Ιρλανδία βρίσκονται στην "εντατική" του Ευρωπαϊκού οργανισμού δημοσιονομικής σταθερότητας (EFSF)
επιβιώνοντας με τα σωληνάκια της αλλεπάλληλης δανειοδότησης.
Είναι χαρακτηριστική η πίεση που ασκεί το Βερολίνο στην Ισπανία για την άμεση προσφυγή της στον EFSF με σκοπό την ανακεφαλαιοποίηση και την διάσωση των Ισπανικών τραπεζών (οι οποίες τράπεζες είναι ιδιωτικές όπως και τα χρέη τους).
Την σημαντικότητα της κατάστασης αποδεικνύει η αποτυχημένη πρόβλεψη της κεντροδεξιάς κυβέρνησης Ραχόϊ ,για το χρηματικό ποσό που έχουν ανάγκη οι Ισπανικές Τράπεζες.
Ενώ η αρχική εκτίμηση μιλούσε για 25 δις Ευρώ, τα οποία θα κάλυπταν τις ανάγκες όλου του τραπεζικού τομέα , μόνο η ανακεφαλαιοποίηση της Bankia , της τρίτης μεγαλύτερης Ισπανικής τράπεζας κόστισε στο Ισπανικό δημόσιο και του ισπανούς εργαζόμενους 27 δις Ευρώ !
Μετά από αυτό, η νέα εκτίμηση της Μαδρίτης κάνει λόγο για ανακεφαλαιοποίηση της τάξης των 50 δις Ευρώ. Η δε εκτίμηση του Βερολίνου για το ποσό της χρηματικής στήριξης , σε περίπτωση προσφυγής της Ισπανίας στον EFSF φτάνει το ποσό των 100 δις !
Το (IIF) , το οποίο είναι και το πιο αρμόδιο για το συγκεκριμένο ζήτημα , κάνει λόγο για συνολική χρηματοδότηση της τάξης των 260 δις Ευρώ!
Το συμπέρασμα είναι , άσχετα αν το τελικό ποσό είναι 50 , 100 , ή 260 δις , πως η Ισπανία πιέζεται ασφυκτικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση να προσφύγει στον EFSF και να δανειστεί δισεκατομμύρια, για να καλύψει τα "σπασμένα" των τραπεζιτών , φορτώνοντας το βάρος στον Ισπανικό λαό υιοθετώντας αυστηρά μέτρα λιτότητας και εφαρμόζοντας την καταστροφική συνταγή των μνημονίων , κάτι που έχουμε νιώσει στο πετσί μας δύο χρόνια τώρα και είμαστε σε θέση να πούμε ότι απέτυχε παταγωδώς .
Μόνο σε καθαρά οικονομικό επίπεδο , σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ. για το Α' τρίμηνο του 2012 , παρατηρείτε συρρίκνωση του Ελληνικού ΑΕΠ κατά 6,5 % σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο για το 2011 φτάνοντας τα επίπεδα του 2005 , πτώση κατά 2,2 % για την βιομηχανική παραγωγή και τέλος αύξηση του πληθωρισμού κατά 1,4% .
Πέρα από το οικονομία αυτή κάθε αυτή , είναι σαφές πως οι καθημερινές αυτοκτονίες , η αύξηση της πορ-

νείας , η ανεργία , η φτώχεια , αυτή η βίαιη αναπροσαρμογή των εισοδημάτων , οδηγεί την κοινωνία σε εκρηκτικές συνθήκες.

Φυσικά η ΕΕ (δηλαδή τα Γερμανικά και Γαλλικά μονοπώλια και τραπεζικοί όμιλοι) δεν τρελάθηκε , κάνει ακριβώς αυτό που η ίδια αντιπροσωπεύει!

Η ΕΕ έχει συγκεκριμένα πλαίσια και καταστατικά που ορίζουν τον τρόπο με τον οποίο θα ασκηθεί η Ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική από εδώ και πέρα , δηλαδή με την απύθμενη λιτότητα και την εργασιακή κινεζοποίηση!

Πρώτα απ' όλα , γιατί με τον EFSF ,η Γερμανία και οι άλλες χώρες του κέντρου , ασφαλίζουν τις επενδύσεις τους (Τράπεζες , Βιομηχανίες , πολυεθνικές) που δρουν στις περιφερειακές χώρες μέσω της μεταφοράς της κρίσης στους ίδιους τους εργαζόμενους!

Αρπάζουν δηλαδή ότι μπορούν – μισθούς, συντάξεις , επιδόματα κτλ και χωρίς κανέναν ενδοιασμό για το πόσο καταστροφικό είναι αυτό για την εργαζόμενη πλειοψηφία .

Το δεύτερο έχει να κάνει με την διάλυση όλων των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων.

Η ΕΕ , έχει αποφασίσει ομόφωνα πως , οι μισθοί , οι συντάξεις και κάθε είδους εισόδημα θα έρχεται σε συνάρτηση με την εκάστοτε ανάπτυξη.

Δηλαδή στο βωμό της ανταγωνιστικότητας των διάφορων επιχειρήσεων οι ευρωπαϊκοί μισθοί και οι απολαβές , θα ανταγωνίζονται τους αντίστοιχους πιο ανταγωνιστικούς μισθούς , δηλαδή της Κίνας και της Ινδίας !

Αυτό με λίγα λόγια σημαίνει : "πληρώστε τα χρέη των πολυεθνικών όπως π.χ. Της Marfin στην Κύπρο και των Τραπεζών στην Ισπανία για να μην χρεοκοπήσουν και μετά δουλέψτε γι αυτές με το 1/6 του μισθού σας για να τις κάνετε να παράγουν περισσότερα και πιο κερδοφόρα..."

Τότε λοιπόν , τι ακριβώς ζητάμε από την ΕΕ;

Η ΕΕ δεν είναι κάτι αυτόνομο από τα ευρωπαϊκά κράτη , είναι τα ίδια τα κράτη!

4-5 πλούσιες χώρες του κέντρου και καμιά 20αριά τις περιφέρειας , οι οποίες προσπαθούν τάχα να κάνουν κοινό εμπόριο !

Η ΕΕ υπάρχει και προσανατολίζεται στο να βοηθά τους Τραπεζίτες , τους Βιομήχανους και τους Εφοπλιστές να επιβιώνουν και να αναπτύσσονται .

Η ΕΕ είναι που εκμεταλλεύεται τους εργάτες για 200-300 € και ανασφάλιστους, παράγοντας τα δεκαπλάσια προϊόντα στην Mercedes και την Peugeot , η ΕΕ είναι ,που με τα διάφορα μνημόνια , την τοκογλυφία και την φτωχοποίηση των εργαζομένων θησαυρίζει την HSBC και την Deutsche Bank , τέλος , η ΕΕ είναι που στοιβάζει μετανάστες αλλά και Ευρωπαίους για μήνες στα σαπιοκάραβα των εφοπλιστών για μισθούς πείνας!

Και ποιός κερδίζει απ όλο αυτό ; Η Γερμανία , ή η Ελλάδα , η Γαλλία ή η Πορτογαλία;

Η σωστή απάντηση είναι , ο Γαλλογερμανικός καπιταλισμός.

Στο ερώτημα για το αν αλλάζει η ΕΕ, ουσιαστικά η μόνη ρεαλιστική απάντηση είναι πως αλλαγή , σημαίνει κατάργηση του καπιταλισμού στις χώρες τις ΕΕ !

Μόνο έτσι υπάρχει πιθανότητα να δημιουργηθεί μια νέα ευρωπαϊκή συμμαχία των αλληλέγγυων λαών και όχι των μνημονίων και της εκμετάλλευσης.

Η Μαύρη λίστα…

του Χόλιγουντ...

Η Μαύρη Λίστα του Χόλυγουντ...

Η Μαύρη Λίστα του Χόλυγουντ είναι ένας άτυπος κατάλογος που κυκλοφορούσε μυστικά στις ΗΠΑ κατά τα μέσα του 20ού αιώνα, προγράφοντας καλλιτέχνες που θεωρούνταν μέλη ή δέχονταν επιρροές του Κομμουνιστικού Κόμματος. Ενθαρρυνόμενη εμμέσως από την Επιτροπή Αντιαμερικανικών Δραστηριοτήτων του Κογκρέσου, η πρακτική αυτή ήταν έργο των κινηματογραφικών εταιρειών που ήθελαν να δείχνουν στρατευμένες στο αγώνα κατά της Σοβιετικής Ένωσης. Όσοι συμπεριλαμβάνονταν στον κατάλογο αποκλείονταν από κάθε εργασία στον κινηματογράφο και από τα περισσότερα θέατρα, οδηγούμενοι στην επαγγελματική και προσωπική εξόντωση.

Ιστορικό πλαίσιο

Η αίσθηση πως ο κόσμος του θεάματος είχε «αλωθεί» από κομμουνιστές ή φιλελεύθερους (αντίθετα από την Ευρώπη, στις ΗΠΑ ο όρος φιλελεύθερος παραπέμπει στην Αριστερά) ήταν διάχυτη από τα μέσα κιόλας της δεκαετίας του '30, επρόκειτο όμως για υπερβολή. Η αλήθεια είναι ότι η Σοβιετική Ένωση είχε γοητεύσει σημαντικό μέρος του αμερικανικού καλλιτεχνικού κόσμου, επαγγελλόμενη έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και αργότερα με την ηρωική αντίσταση στο Ανατολικό Μέτωπο. Πολλοί πέρασαν και από το Κομμουνιστικό Κόμμα, συνήθως όμως για μικρό διάστημα. Σε όλα αυτά υπήρχε μια ανοχή εντός των καλλιτεχνικών κυκλωμάτων. Ας μην ξεχνάμε μάλιστα ότι κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η ίδια η αμερικανική κυβέρνηση χρηματοδότησε την παραγωγή φιλοσοβιετικών ταινιών - ή τουλάχιστον ταινιών όπου η ΕΣΣΔ παρουσιαζόταν ως έντιμη σύμμαχος.
Όταν ο πόλεμος τελείωσε και οι σοβιετικοί έγιναν πάλι ανταγωνιστές, η ανοχή σταμάτησε. Ο Ψυχρός Πόλεμος έφερε τον Κόκκινο Τρόμο, την πολιτικά καλλιεργημένη ψύχωση του μέσου Αμερικανού ότι αργά ή γρήγορα οι Σοβιετικοί πυρηνικοί πύραυλοι θα εκτοξεύονταν με στόχο τη χώρα του. Το δημόσιο αντικομμουνιστικό αίσθημα εξέφραζε η διαβόητη Επιτροπή Αντιαμερικανικών Δραστηριοτήτων που ερευνούσε τη «διάβρωση» της αμερικανικής πολιτιστικής παραγωγής, με ερωτήματα όπως «Είστε ή υπήρξατε στο παρελθόν μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος», «Γνωρίζετε κάποιον που είναι ή υπήρξε μέλος στο παρελθόν» και άλλα παρόμοια - μια πρακτική που αποτελούσε συνταγματική εκτροπή, αφού το Κ.Κ. ΗΠΑ ουδέποτε υπήρξε παράνομο και η συμμετοχή σε αυτό αποτελούσε νόμιμο δικαίωμα.
Σε αυτό το περίγραμμα, η σκοπιμότητα της συγκυρίας καθιστούσε κοινωνικά αποδεκτές ακόμα τις πιο ακραίες παραβιάσεις δικαιωμάτων. Ο Ουώλτ Ντίσνεϋ προειδοποιούσε για τη «σοβαρή απειλή» και κατέδιδε ως κομμουνιστές όλους τους συνδικαλιστές των εταιρειών του. Πιο ανάγλυφα ο ηθοποιός Αντόλφ Μενζού δήλωνε στην Επιτροπή: «Είμαι κυνηγός μαγισσών, εάν οι μάγισσες είναι κομμουνίστριες. Είμαι ψαράς κόκκινων. Θέλω να τους στείλω όλους στη Ρωσία».

Οι «Δέκα»

Η αρχή της Μαύρης Λίστας έγινε στις 25 Νοεμβρίου 1947 με την απόλυση των Δέκα. Πρόκειται για δέκα

σεναριογράφους και σκηνοθέτες που την προηγουμένη είχαν κατηγορηθεί για περιφρόνηση προς το Κογκρέσο, αρνούμενοι να καταθέσουν ενώπιον της Επιτροπής με το επιχείρημα ότι δεν έχουν να δώσουν εξηγήσεις για τις προσωπικές πολιτικές επιλογές τους. Η ομάδα περιελάμβανε αρχικά και ενδέκατο, το συγγραφέα και ποιητή Μπέρτολτ Μπρεχτ, ο οποίος όμως είχε παρουσιασθεί στην Επιτροπή στις 30 Οκτωβρίου και την επομένη επέστρεψε για πάντα στην Ευρώπη (μία απόφαση που είχε λάβει πριν καταθέσει).
Μία εβδομάδα αφού απέλυσαν τους Δέκα, οι εκπρόσωποι όλων των κινηματογραφικών εταιρειών εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση (Δήλωση Γουώλντορφ) σύμφωνα με την οποία δεν αμφισβητούνται τα νόμιμα δικαιώματα των Δέκα, όμως η πράξη τους ήταν επιζήμια για τους εργοδότες τους και τους κατέστησε άχρηστους για την κινηματογραφική βιομηχανία. Δεσμεύονταν επίσης να μην ξαναπροσλάβουν τους Δέκα, εκτός εάν ορκίζονταν ότι δεν είναι κομμουνιστές, καθώς και να μην προσλαμβάνουν κανέναν κομμουνιστή στο εξής. Είχε προηγηθεί, λίγες μέρες νωρίτερα, το συνδικαλιστικό όργανο των ηθοποιών, στο οποίο Πρόεδρος ήταν ο πρωταγωνιστής γουέστερν Ρόναλντ Ρέηγκαν, και είχε αναγκάσει τα στελέχη του σωματείου να δώσουν παρόμοιο όρκο.

Η διεύρυνση

Μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του '50 η λίστα εμπλουτιζόταν διαρκώς με ονόματα σεναριογράφων, σκηνοθετών, ηθοποιών, μουσικών, συγγραφέων, ακόμα και τεχνικών, των οποίων τα πολιτικά φρονήματα θεωρούνταν επικίνδυνα ή αμφισβητούμενα. Το Counterattack (Αντεπίθεση), ένα δεξιό περιοδικό που είχε αναλάβει εργολαβικά να δημοσιοποιεί στοιχεία για την πολιτική δράση των ανθρώπων του κινηματογράφου, είχε μεταβληθεί σε φόβο και τρόμο του καλλιτεχνικού χώρου.
Μερικά ονόματα της λίστας ήταν πράγματι αριστεροί, ενώ άλλοι μπήκαν βάσει υποψιών και φημών - επειδή για παράδειγμα προπολεμικά συμμετείχαν σε μια διαδήλωση, είχαν ερωτική σχέση με κομμουνιστή στα φοιτητικά χρόνια, είχαν δωρίσει παλιά ρούχα για ορφανά των ανατολικών χωρών κτλ. Μέχρι και ιδιωτικοί ντετέκτιβ επιστρατεύονταν συστηματικά από τις εταιρείες, ώστε να ερευνάται η δραστηριότητα των συνεργατών τους πριν υπογράψουν συμβόλαιο.
Δεν έλειψαν περιπτώσεις που κάποιοι ύποπτοι κατέδιδαν συναδέλφους τους στην Επιτροπή, ώστε να γλιτώσουν τον εαυτό τους. Η ταπεινωτική αυτή ενέργεια ήταν πρακτικά ο μόνος τρόπος για να «καθαρίσει» κάποιος από τη λίστα, με πιο διάσημη την κατάθεση του Ελία Καζάν που ανάγκασε το Ζυλ Ντασέν να εγκαταλείψει τη χώρα.
Κάποιοι προγραμμένοι χρησιμοποίησαν παρένθετους για να σπάσουν τον αποκλεισμό, τους ανθρώπους - βιτρίνες. Αυτό ήταν εφικτό για ένα σεναριογράφο, να βάλει δηλαδή κάποιον γνωστό του να υπογράψει και να εισπράττει τα συγγραφικά δικαιώματα αντ' αυτού, ήταν όμως αδύνατον για ένα σκηνοθέτη ή ηθοποιό!
Εκτός από το να μην προσλαμβάνουν τους υπόπτους, οι κινηματογραφικές εταιρείες επιδίδονταν σε μία προσπάθεια να πείσουν για την προσήλωσή τους στις εθνικές αξίες κυκλοφορώντας σωρηδόν ταινίες όπως:

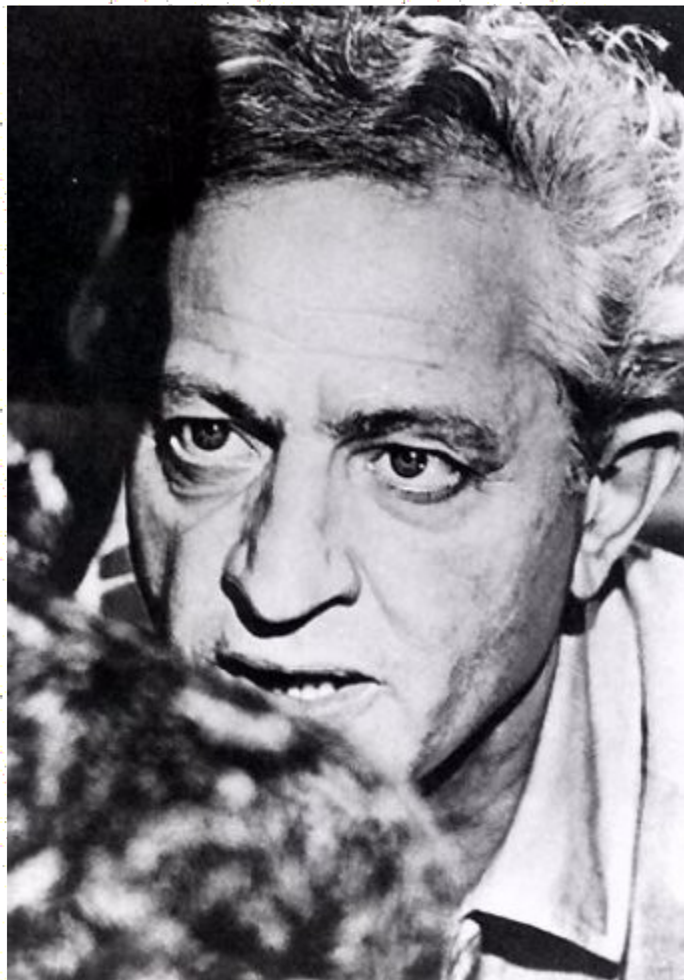
Κόκκινη απειλή. Ένας Αμερικανός γίνεται κομμουνιστής για χάρη του έρωτά του. Όταν ανακαλύπτει το αδιέξοδο της ιδεολογίας του και προσπαθεί να ξεμπλέξει από το Κόμμα, γίνεται στόχος κατασκόπων.

Κόκκινος πλανήτης Άρης. Ένας Σοβιετικός κι ένας ναζί επιστήμονας ξεγελούν ένα έντιμο μα αφελές ζευγάρι Αμερικανών επιστημόνων και μαζί τους όλη την ανθρωπότητα, υποκρινόμενοι ότι είναι η φωνή του Θεού που μιλά από τον Άρη.

Παντρεύτηκα έναν κομμουνιστή. Ένας ηθικός ναυτιλιακός πράκτορας, που στα νιάτα του ήταν λιμενεργάτης και αριστερός, απειλείται από τον κομμουνιστή Βάνινγκ πως θα αποκαλύψει το παρελθόν του, εκτός εάν ανατινάξει το ναυπηγείο του Σαν Φρανσίσκο.

Έγινα κομμουνιστής για το FBI. Ένας νεαρός παρεισφρύει για εννιά χρόνια σε μια κομμουνιστική ομάδα και στέλνει αναφορές στο FBI για τη δράση της (αν και ταινία μυθοπλασίας, το ψυχροπολεμικό κλίμα ήταν τόσο έντονο που προτάθηκε για Όσκαρ Ντοκιμαντέρ το 1951).

Ο μεγάλος Τζιμ Μακ Λέιν. Ο Τζον Γουέην είναι ο Τζιμ Μακ Λέιν, ένας πράκτορας που ξετρυπώνει κομμουνιστές στα εργατικά συνδικάτα της Χαβάης.

Το τέλος

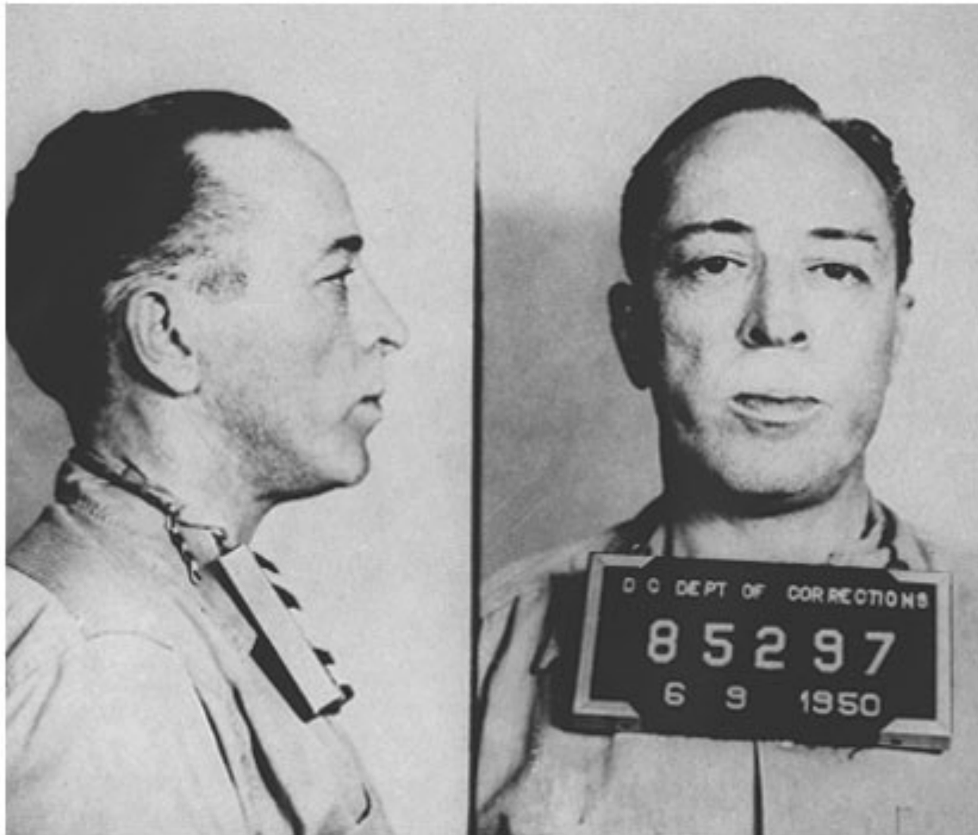
Το 1953 η Paramount προσέλαβε τον σεναριογράφο Ντάλτον Τράμπο για να γράψει το σενάριο της ταινίας του Γουίλιαμ Γουάιλερ Διακοπές στη Ρώμη. Δεδομένου ότι το όνομα του Τράμπο βρισκόταν στους πρώτους δέκα της μαύρης λίστας του Χόλυγουντ, αντί του ονόματος στους τίτλους της ταινίας αναφερόταν ένα ψευδώνυμο. Ο Τράμπο κατάφερε να κερδίσει Όσκαρ σεναρίου για την εν λόγω ταινία χωρίς κανείς να υποψιαστεί την πραγματική ταυτότητα του σεναριογράφου. Το όνομά του προστέθηκε στους τίτλους της ταινίας το 2003 όταν η ταινία κυκλοφόρησε σε DVD.

Πρώτη ταινία με θέμα το φαινόμενο του μακαρθισμού ήταν το Storm Center του 1956 με τη Μπέτι Ντέιβις.
Το πρώτο ρήγμα στο δεκαετή αποκλεισμό των καλλιτεχνών της Μαύρης Λίστας ήλθε από τον Άλφρεντ Χίτσκοκ το φθινόπωρο του 1957, όταν προσέλαβε προγραμμένο ηθοποιό για τον τρίτο κύκλο της τηλεοπτικής σειράς «Ο Χίτσκοκ παρουσιάζει».
Η αλλαγή στον κινηματογράφο άργησε δυόμισι ακόμη χρόνια. Το 1960 δύο εταιρείες ανακοίνωσαν ότι ετοίμαζαν ταινίες σε σενάρια του Ντάλτον Τράμπο. Έτσι στις 6 Οκτωβρίου, όταν ο «Σπάρτακος» του Κιούμπρικ έκανε πρεμιέρα, ήταν η πρώτη φορά μετά το Νοέμβριο του 1947 που ένας καλλιτέχνης της λίστας έβλεπε το όνομά του στους συντελεστές μιας ταινίας χωρίς να κάνει δήλωση μετανοίας ή να καταδώσει συναδέλφους του.
Το οριστικό τέλος της Μαύρης Λίστας ήλθε το 1962 με αφορμή την καταδίκη ενός πρακτορείου ερευνών που τροφοδοτούσε τις εταιρείες με στοιχεία, καθώς και των εντολέων του. Με την απόφασή του, το δικαστήριο τούς χαρακτήριζε ως νομικά υπαίτιους για την προσωπική και οικονομική βλάβη που υπέστησαν τα θύματά τους. Έκτοτε η πρακτική εγκαταλείφθηκε, αλλά πολλές καριέρες είχαν ήδη καταστραφεί. Υπολογίζεται ότι μόλις το ένα δέκατο κατάφερε να επανενταχθεί στην κινηματογραφική παραγωγή.

Αποτίμηση

Ακόμα χειρότερα ήταν τα πράγματα για τους σεναριογράφους που απολύονταν μαζικά, διότι τα σενάρια τους αναψηλαφίζονταν και βρίσκονταν αμφιλεγόμενα. Ακόμα και οι μη προγραμμένοι φοβούνταν να περιλάβουν ανθρωπιστικά και οικουμενικά μηνύματα, υπό τη δαμόκλειο σπάθη ότι κάποιος θα τα χαρακτήριζε κομμουνιστική προπαγάνδα και θα έμεναν άνεργοι. Η θεματολογία των ταινιών στράφηκε σε πατριωτικά (όπως τα κατασκοπευτικά και τα γουέστερν) ή ουδέτερα θέματα (αισθηματικές κομεντί ή υπερπαραγωγές χλαμύδας τύπου Μπεν Χουρ). Ο αμερικανικός κινηματογράφος μπορεί να υπερηφανευόταν για την τεχνική αρτιότητά του, αλλά είχε χάσει κομμάτι της ψυχής του - νέα πατρίδα του «κινηματογράφου τέχνης» γινόταν πια η Ευρώπη.

Το χειρότερο όμως αποτέλεσμα ήταν η διάρρηξη της εσωτερικής ενότητας του καλλιτεχνικού κόσμου, η κυριαρχία ενός κλίματος καχυποψίας και φόβου πως όλοι μπορούν να σταμπαριστούν ως κόκκινοι, εκτός από όσους αποδεικνύουν τον πατριωτισμό τους καταδίδοντας συναδέλφους στην Επιτροπή Αντιαμερικανικών Δραστηριοτήτων. Φιλίες και συνεργασίες χάλασαν για πάντα - όταν ο Ελία Καζάν παρέλαβε τιμητικό Όσκαρ το 1999 για την (αναμφισβήτητη) συνεισφορά του στον κινηματογράφο, πολλοί παρευρισκόμενοι αποχώρησαν από την τελετή υπενθυμίζοντας το ρόλο του ως καταδότη 47 χρόνια νωρίτερα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

STAND UP
SPEAK UP
FIGHT BACK

Ξυπνάς κάθε μέρα πας στη δουλειά γυρίζεις σπίτι και άντε καμιά φορά για αλλαγή, περνάς από καμιά τράπεζα και προσπαθείς να βγάλεις ή να πληρώσεις κανένα δάνειο. Περπατάς κάθε μέρα στον ίδιο δρόμο στο ίδιο πεζοδρόμιο, τίποτα δεν αλλάζεις. Εσύ δεν αλλάζεις τίποτα. Τα πάντα γύρω σου παλιώνουν, σαπίζουν και εσύ δεν αλλάζεις τίποτα!!

Στη δουλειά σου έχετε μείνει οι μισοί. Σε λίγο θα φύγετε και εσείς. Οι τράπεζες σταμάτησαν να σε γλύφουν, οι τζαμαρίες τους έχουν γίνει τεράστιοι σιδερένιοι φράκτες (αφού σίγουρα τις διέλυσαν στη προηγούμενη πορεία που εσύ προφανώς δεν ήσουν). Το πεζοδρόμιο που περπατάς κάθε μέρα έχει γεμίσει ζητιάνους και μετανάστες που πεθαίνουν από την πείνα, και στο αγαπημένο σου φανάρι βρίσκεται τώρα μια ομάδα μπάτσων έτοιμοι να κατασπαράξουν τον κάθε αβοήθητο που υποτίθεται ότι απειλεί την όμορφη ρουτίνα σου. Όλα λοιπόν έχουν αλλάξει μα εσύ δεν αλλάζεις τίποτα!!

Είτε το θες μίζερε φίλε μου είτε δεν το θες, σου λέω πως βρίσκεσαι στη μέση ενός παγκόσμιου πολέμου ο οποίος έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό και δεν προβλέπεται να σταματήσει σύντομα. Να είσαι σίγουρος πως είναι πιο σκληρός και πιο βάναυσος από κάθε άλλο πόλεμο. Είναι ο πόλεμος που θα ξεχωρίσει τους καταπιεστές από τους καταπιεσμένους. Είναι ο πόλεμος που θα ξεχωρίσει τους μίζερους και τους προσκυνημένους, από αυτούς που έχουν το θάρρος να δώσουν τα πάντα για να κερδίσουν την αξιοπρέπεια και την ελευθερία τους.

Πάρε θέση λοιπόν!! Άλλαξε κάτι στην άθλια ζωή σου!

Οι πολιτικές του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού σε παγκόσμια κλίμακα έχουν διαστάσεις πολεμικής, λένε οι δημιουργοί του ντοκιμαντέρ, και ο «πόλεμος» με πέτρες και ρόπαλα ενάντια σε όσους προσπαθούν να τον επιβάλλουν έχει ήδη αρχίσει. Με αφορμή τις κινητοποιήσεις στο Σιάτλ στο γύρισμα της χιλιετίας οι σκηνοθέτες ακολουθούν τα κινήματα διαμαρτυρίας ανά τον κόσμο και καταγράφουν τις στιγμές σύγκρουσης.

Ο Τέταρτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Οι συνταρακτικές εικόνες πόνου και αντίστασης, που χρειάστηκαν πάνω από δύο χρόνια για να συλλεχθούν από όλες τις άκρες του πλανήτη, συντίθενται σε ένα ενιαίο πλαίσιο, μέσω της αφήγησης.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ, ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΕΙΧΑΜΕ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΑΒΓΑΔΑΚΙ, ΑΛΛΑ ΣΑΣ ΣΥΜΠΑΘΗΣΑΜΕ, ΕΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΓΑΖΙ...

ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΑΝΑΓΚΗ **ΝΑ ΞΑΝΑΡΘΕΤΕ**;;; Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΑΣ ΕΧΕΙ ΜΠΑΣΤΑΚΕΣ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΟΥ, ΕΓΩ ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΕΧΩ **ΚΑΙ** ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΟΥ;

ΤΕΛΙΚΑ ΣΕ ΣΑΣ ΒΛΕΠΩ ΟΤΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΣΑ ΛΑΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Η **ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ** ΚΑΙ Η **ΤΕΜΠΕΛΙΑ**, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ **ΠΑΘΟΣ** ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΑ ΛΕΜΕ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ!

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΑΣ ΛΕΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ **ΑΚΡΙΒΩΣ** ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΜΙΛΑΤΕ ΜΕ ΩΡΑΙΑ ΛΟΓΙΑ!

ΛΟΙΠΟΝ, ΘΕΛΟΥΜΕ...
ΞΕΡΩ, ΞΕΡΩ...

...ΜΙΑ ΤΕΜΠΕΛΗΔΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ, ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗΜΕΝΗ ΜΑΖΙ ΜΑΣ, ΜΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΗ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΔΕ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΙΠΟΤΑ...

...ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΓΟΡΕΣ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΕΣ ΑΠ ΤΟ ΘΕΟ, ΜΙΑ ΗΓΕΤΕΣ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΟΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΑΛΛΑ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΝΩΡΙΜΟΙ ΖΗΤΟΥΛΕΣ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΘΕΛΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ...

ΑΧ ΣΥΓΓΝΩΜΗ! ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΟΜΙΣΑ ΠΩΣ ΘΕΛΑΤΕ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΘΑ ΠΕΙΤΕ ΑΠΟΨΕ ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ!

Κάθε Κυριακή στα...
Ιντερνετικά περίπτερα...

BABUSHKA

